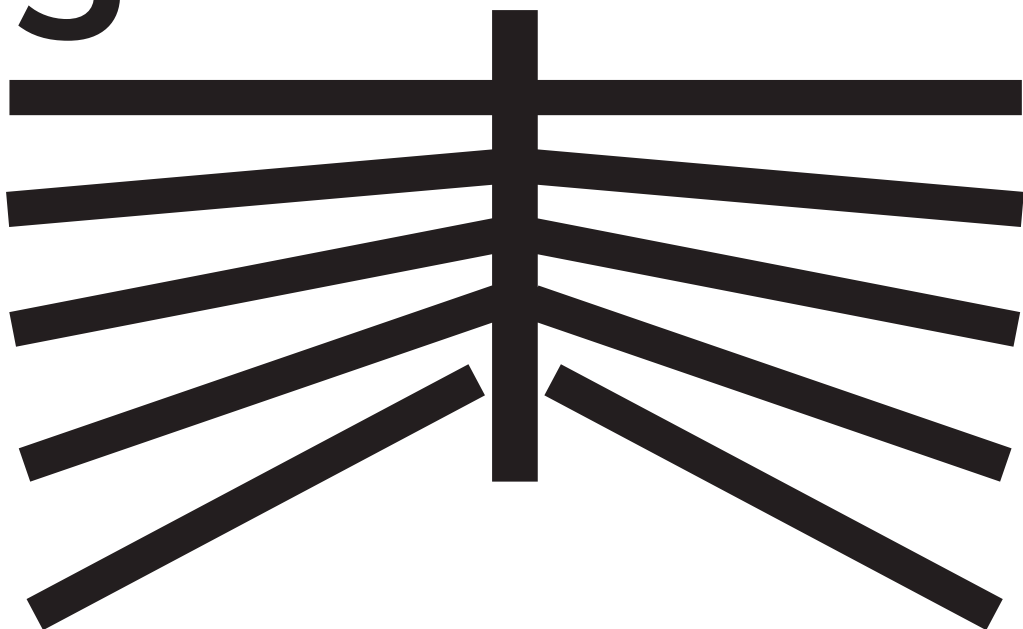

Contempuls

5

Pražský festival soudobé hudby
Prague Contemporary Music Festival

6/11

9/11

16/11

23/11---2012

La Fabrika

Kostel sv. Vavřince

www.contempuls.cz

Obsah

Úvod	2
Introduction	3

6/11/2012

19:30	
Steffen Schleiermacher (D).....	4
21:00	
Talea Ensemble (USA)	7

9/11/2012

20:00	
Harris/Vandewalle (USA/Belgie).....	14

16/11/2012

19:30	
MoEns (CZ)	17
21:00	
Ensemble Mosaik (D)	20

23/11/2012

19:30	
Gareth Davis (UK)	25
21:00	
A NAP (SK)	31
22:30	
Gareth Davis & Machinefabriek (NL)	37

Vstupenky

Vstupenky lze zakoupit před koncertem, objednat přes síť TICKETSTREAM nebo rezervovat e-mailem poslaným na adresu info@contempuls.cz

Platba hotově při vyzvednutí (min. 30 minut před začátkem koncertu)

Cena vstupného:

200 Kč – jeden koncert

300 Kč – festivalový večer (= 2 koncerty konané ve stejný den)

700 Kč – permanentka na všechny koncerty konané v rámci festivalu (sleva 50 % oproti ceně jednotlivých koncertů)

Milí posluchači,

pokud Contempuls sledujete zhruba po dobu oněch pěti let, co je na světě, zřejmě jste si všimli, že dramaturgii festivalu neobtáčíme kolem výročí skonů a narození. Také program nevměšťujeme do více či méně vznosných zastřešujících témat, abychom svému výběru dodávali zdání větší oprávněnosti, jdoucí zdánlivě nad prostý fakt, že se snažíme přinášet hudbu zajímavou a v Praze neslýchanou. Určitá „ale“ tu ovšem přeci jen jsou. Loni mnozí z vás konstatovali, že koncepční osou festivalu byl vztah hudby a jazyka, a slyšeli jsme od vás nejeden výstižný komentář na toto téma – nám ovšem do té doby vůbec nic takového nedošlo. Program jsme sestavovali „jako obvykle“, jsouce ponořeni do praktických stránek věci a hledíce k horizontu, který jsme si vytyčili coby étos celého podniku jménem Contempuls. Konfrontovat hudbu a řeč nebyl náš záměr, vše vyplynulo jaksi mimochodem jako nezamýšlená a doufáme, že přidaná, hodnota. Myslím, že je to tak správně.

Co se letošního Contempulsu týče, nemá ovšem smysl zapírat: sté výročí narození Johna Cage prostě není každý rok! Ke splnění naší touhy představit současnou americkou hudbu z dalších úhlů byl pak už jen kousek. Pravda je taková, že o uvedení Cageovy přelomové *Music of Changes* jsme s klavíristou Steffenem Schleiermacherem jednali už pár let, stejně jako jsme delší dobu připravovali vystoupení newyorského Talea Ensemble s programem amerických skladatelů-třicátníků. Cageovské výročí dodalo impuls oba záměry konečně realizovat a také přidat „americký“ koncert do třetice: skladbu Mortona Feldmana *For John Cage*. Koná se v intimním prostoru kostela sv. Vavřince na úpatí Petřína a věříme, že za námi naleznete cestu i tam, jako ji nacházíte do tradičního domova festivalu v La Fabrice.

Tím rozhodně nemá být řečeno, že by ostatní koncerty festivalu (je jich letos celkem osm) byly jaksi „do počtu“. Tak například snaha systematicky představovat hudbu našich německých a rakouských sousedů (je tak dobrá a tak málo ji u nás slyšíme!) je jedním z dlouhodobých cílů festivalu – tento podzim přijal naše pozvání skvělý berlínský Ensemble Mosaik. Nic malého nebudou ani stylově rozkročený program slovenského festivalového projektu A NAP, ani Góreckého kontroverzní *Lerchenmusik*, ani silně nestandardní *The Standards Project* basklarinetisty Garetha Davise. Jsme zvědaví, jaká propojení, o nichž jsme neměli dopředu tušení, zase naleznete.

Ať se vám dobře poslouchá a děkujeme za vaši přízeň!

Petr Bakla

Dear audience,

if you've been keeping a close watch on Contempuls over the five years of its existence, you must have noticed that its dramaturgy doesn't revolve around anniversaries of deaths and births. Neither have we squeezed the programme into lofty overarching themes so as to give the selection a seemingly greater justification. No, our simple aim is to present music that is interesting and not heard in Prague. There are, however, certain "buts". Last year, many of you arrived at the conclusion that the edition's conceptual axis was the relation between music and language, and we heard many an apposite comment on this topic – it may very well have been, but it was certainly news to us! We had put the programme together "as usual", immersed in the practical aspects of the matter and looking to continue in the ethos of the entire enterprise bearing the title Contempuls. To juxtapose music and speech was not our aim, everything accrued somewhat incidentally, as an unintended, and hopefully added, value. And I think this is the way it should be.

When it comes to this year's Contempuls, it doesn't make sense to deny the facts: the centenary of the birth of John Cage is not your common-or-garden anniversary! And from this it was just a small step to making our desire to present contemporary American music from other angles come true. Admittedly, we have discussed the possibility of performing Cage's breakthrough *Music of Changes* with the pianist Steffen Schleiermacher for a few years, just as we have been preparing for some time the appearance of New York's Talea Ensemble with a programme featuring music by American composers in their thirties. The Cage anniversary supplied the impulse to finally implement the two intentions, as well as to add a third "American" concert: Morton Feldman's *For John Cage*. The latter will be taking place in the intimate milieu of the Saint Lawrence Church at the foot of Petřín hill, and we believe that you will join us there too, just as you have found your way to the festival's traditional home, La Fabrika.

This, however, is by no means to say that the other festival concerts (a total of eight this year) are mere "padding". Presenting systematically the music of our German and Austrian neighbours (so good, yet so seldom heard in our country!) is one of the festival's long-term objectives. This autumn, our invitation was accepted by Berlin's splendid Ensemble Mosaik. Unmissable too are the stylistically diverse programme of the festival's Slovak project A NAP, Górecki's controversial *Lerchenmusik*, as well as the bass clarinetist Gareth Davis's highly non-standard *The Standards Project*. We can't wait to hear what interconnections, of which we have no idea, you will find this time.

Enjoy the music and thank you for standing by us.

Petr Bakla

Steffen Schleiermacher – klavír (Německo)**John Cage: *Music of Changes* (1951)**

Internetové vysílání: 17. listopadu 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

John Cage

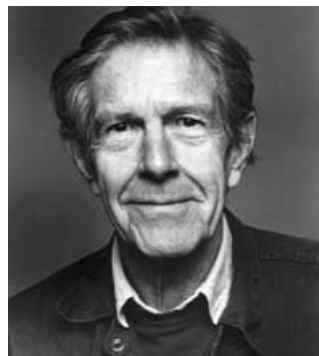
(1912–1992) Vynález preparovaného klavíru v roce 1940 a práce se souborem bicích nástrojů z Cage učinily předního amerického avantgardního skladatele. Trvalým přínosem pro hudbu jsou nicméně Cageovy skladby od padesátých let dále, samozřejmě spolu s jeho myšlenkami a hudebními koncepcemi. Koncem 40. let, když Cage přemýšlel o smyslu vážné hudby, objevil starou definici známou jak v Orientu, tak ve středověké Evropě: „Zklidnit svou mysl, a tím ji připravit na neobvykle vzácné zážitky.“ Takto poučen Cage pochopil, že je nutné překonat romantický přístup směřující k sebevyjádření, a dospěl k zavedení náhodných operací do kompoziční metody. Ve své hudbě Cage opustil hierarchii kontrastů a dramatických vrcholů. Místo sebevyjádření přinesl koncepci otevřeného hudebního projevu, ve kterém posluchač, namísto aby byl bombardován skladatelovými záměry, má možnost nacházet svá vlastní těžiště pozornosti. Zvuk přestal ilustrovat mimohudební fenomény a začal být „sám sebou“. Pauzy a ticho se staly stejně důležitými jako zvuk a zvuky netónové povahy dostaly stejnou důležitost jako hudební tóny. Cage také redefinoval hudební časovou koordinaci. Namísto taktů a dob zavedl použití stopek, funkcí eventuálního dirigenta je udržovat čas na způsob hodinových ručiček. Tímto novým způsobem měření času vznikla nová senzibilita k délkám a formě. Otevřely se nové možnosti, které umožnily mj. tvorbu kompozic s neurčeným (tzn. nikoli jediným možným) časovým průběhem a poprvé v historii západní moderní hudby bylo možné koncipovat skladby s neurčenou délkou. Cageovo pojetí času a zvuku a radikální odklon od tradičního hudebního myšlení vytvořily nové nároky na hráče. Otevření nových možností a nových svobod vyžaduje totiž od interpreta velmi disciplinovaný přístup. V polovině 70. let, v diskusi o problémech hudebního projevu, Cage definoval disciplínu v hudbě jakožto proces, ve kterém „člověk nedělá to, co chce, ale všechno je možné.“ To je nejpodstatnější aspekt pro pochopení Cageovy hudby. Nejen pro výkonného umělce, ale také pro posluchače.

Petr Kotík, upraveno

***Music of Changes* (1951) pro klavír**

Book I Book II Book III Book IV

Přibližně padesátiminutová skladba věnovaná klavíristovi Davidu Tudorovi představovala v Cageově dosavadní práci bezprecedentní zlom a lze ji považovat za jednu

z nejzásadnějších skladeb 20. století. Od předchozích Cageových kompozic využívajících zejména preparovaný klavír a bicí nástroje se liší prakticky ve všech ohledech. Je zřejmě první skladbou, v níž Cage (nebo kdokoli jiný) využil seriózním způsobem náhody pro vytvoření celého díla, od stanovení formálních obrysů po všechny detaily. Vypomohl si konfuciánskou věšteckou knihou I-ťing (Kniha proměn). Při komponování se však nezabýval tradičními významy jednotlivých orákul, Knihu proměn využíval jen jako sofistikovaný nástroj strukturované náhodnosti. Měl připravené tabulky (podobné tabulkám trigramů a hexagramů I-ťing) týkající se časových proporcí, výběru z tónů/zvuků a pauz, dynamiky apod., a předdefinované určité množiny hodnot, kterých mohla každá z „proměnných“ nabývat. Postupoval tak, že v každém kompozičním kroku kladl „otázky“ (např. „kolik zvuků se má objevit v tomto časovém úseku?“) a I-ťing mu na ně náhodně „odpovídala“. Vytvoření partitury tímto způsobem bylo nesmírně pracné a vyžadovalo doslova tisíce hodů mincemi. Cage ovšem nebyl pouhým zapisovatelem náhody, ani nepřestal být skladatelem – pouze přesunul těžiště invenční práce jinak: do přípravy svého systému využívání náhodných operací a vytvoření tabulek samotných. Podstatou jeho tvůrčího aktu a předpokladem jeho úspěchu bylo to, jak chytře dokázal nastavit souřadnice pomyslného prostoru, v němž se pak s pomocí náhodných operací pohyboval. Cage výsledky svých náhodných operací jistě nijak „nevylepšoval“, ale „design hrací plochy“ a „pravidla hry“, které náhodě připravil, jsou alfou a omegou celkového vyznění *Music of Changes* – dobře věděl, k jakému typu výsledku jeho postupy povedou.

Využití náhody se týká jen samotného vzniku skladby, nikoli provedení: interpret již žádné náhodné operace nerealizuje, Cage pouze na jeho úvaze nechává vyřešení těch míst, která na dvě ruce nelze zahrát. *Music of Changes* je detailně a v podstatě tradičně notovaná, taktové čáry však namísto metrické struktury vymezují absolutní prostorové proporce, od nichž jsou odečítány proporce časové, rytmické.

Je pravděpodobné, že *Music of Changes* byla mimo jiné Cageovou odpovědí na seriální skladby evropských skladatelů, jmenovitě na Boulezovu obrovitou *Klavírní sonátu č. 2*, kterou díky Cageově iniciativě David Tudor uvedl v USA v roce 1950. Pro Cage bylo nemyšlitelné jednoduše převzít post-dodekafonické kompoziční metody, Boulezova skladba přesto položila určitý precedens co do míry komplexity a rozměrů, jemuž Cage v jistém smyslu cítil potřebu se vyrovnat – tzn. přijít s vlastní, stejně velkorysou variantou radikálního rozchodu s hudební tradicí klasicismu a romantismu. *Music of Changes* zároveň stojí na počátku řady vysoce náročných skladeb (z ostatních jmenujme např. *Etudes Australes*, *Freeman Etudes*, *Atlas Eclipticalis* či pozdní orchestrální skladby), které tvoří možná nejpodstatnější část Cageova katalogu, zároveň však bývají nejvíce přehlíženy. Cage je ještě dnes v neakceptovatelné míře považován za jakéhosi „strůjce happeningů“, nebo v trochu lepším případě za hudebního myslitele a vynálezce, ne

však skladatele. Naším cílem bylo připomenout Cageovo výročí právě skladbou, která dokládá, že Cage byl právě a především skladatel – a to takový, jaký se za století objeví možná jeden jediný.

Steffen Schleiermacher

(*1960) Studoval klavír, kompozici a dirigování na Hochschule für Musik und Theater „Felix Mendelssohn Bartholdy“ v Lipsku v letech 1980–1985. Ve studiu skladby poté pokračoval u Friedricha Goldmana na berlínské Akademie der Künste. Na přelomu osmdesátých a devadesátých let absolvoval stáž u Aloyse Kontarskyho na hudební akademii v Kolíně nad Rýnem. Jako sólista vystupoval Schleiermacher s různými orchestry (např. Gewandhausorchester Leipzig, Deutsche Sinfonieorchester Berlin, Münchner Philharmoniker, Orchestre de la Suisse Romande) a dirigenty (Vladimir Ashkenazy, Friedrich Goldmann, Ingo Metzmacher, Wladimir Jurowski, Fabio Luisi a další). Nahrál více než 60 CD a na svém kontě má první kompletní nahrávku Cageova klavírního díla (pro label MDG). Realizoval koncertní turné po mnoha zemích Evropy, Jižní Ameriky a Dálného východu. Od roku 1988 zodpovídá za koncertní řadu musica nova lipského Gewandhausu, v roce 1988 založil Ensemble Avantgarde. V letech 1993–2000 stál v čele Januarfestival v lipském Muzeu výtvarných umění, od roku 2000 do roku 2010 vedl festival KlangRausch při Středoněmeckém rozhlasu. Skladatelské objednávky z poslední doby zahrnují např. operu *Kokain* pro bonnskou operu, orchestrální skladby *Gegen Bild* a *Das Leuchten der singenden Kristalle* pro lipský Gewandhausorchester, *Die Beschwörung der trunkenen Oase* pro WDR Sinfonieorchester, *Das Tosen des stauenden Echos* pro ansámbl musikFabrik, skladbu *Ataraxia* pro RIAS Kammerchor či *Four Pieces to interpolate the Bach-Mass* pro Oslo Internasjonale Kirkemusikkfestival. V současné době Schleiermacher pracuje na kompozicích pro Gewandhausorchester Leipzig, Akademie für Alte Musik Berlin, Orchestre Français des Jeunes a Konzerthausorchester Berlin. Steffen Schleiermacher byl za svou uměleckou činnost mnohokrát oceněn – získal např. cenu soutěže Gaudeamus, Eisler Preis, darmstadtskou Kranichsteiner Musikpreis, cenu nadace Christopha a Stephana Kaske, pobytové stipendium na Deutsche Akademie Villa Massimo v Římě, Japan Foundation Fellowship nebo stipendium Cité des Arts v Paříži. V roce 2010 mu byl udělen francouzský titul rytíře Řádu umění a literatury.

Talea Ensemble (New York, USA)
James Baker – dirigent**Alex Mincek:** *Color Form Line II* (2011)**Eric Wubbels:** *Tautology and Translation* (2011–12) PREMIÉRA**Huck Hodge:** *Tetzahuitl – two scenes from the Aztec book of omens* (2012) PREMIÉRA*přestávka***Erin Gee:** *Mouthpiece: Segment of the 4th Letter* (2007)**Olga Neuwirth:** *torsion: transparent variation* (2001)

Internetové vysílání: 18. listopadu 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Alex Mincek

je newyorský skladatel a hudebník. Studoval hru na saxofon, klarinet a flétnu (u Richarda Oattse) a kompozici (u Nilse Vigelanda) na Manhattan School of Music a ve studiu kompozice pokračoval na Columbia University u Tristana Muraila a Freda Lerdahla. Mincekova hudba se vyznačuje neobvyklými ténbry a jejím výchozím modelem jsou často tvarové a pohybové analogie (tedy ne např. analogie z oblasti jazyka). Mincek využívá různých druhů práce s repeticemi a s oblibou se pohybuje v dynamických extrémech. Vedle notované hudby se zabývá také improvizací a velký vliv na něho má aktivní zkušenost s různými podobami jazzu, punku a elektronické hudby. V letech 2001–2005 byl Mincek členem experimentálního souboru Zs, s nímž prováděl hudbu vlastní i jiných autorů. V současné době je saxofonistou, basklarinetistou a hudebním ředitelem Wet Ink Ensemble, souboru, který je zaměřen na současnou vážnou hudbu a který Mincek založil v roce 1998.

„Moje kompozice jsou výsledkem mého úsilí vytvořit pomyslný prostor, v němž se stírá hranice mezi rozdílností a stejností, kde repetitivnost splývá s komplexní jedinečností a kde barva, textura, harmonie a „hluk“ (noise) jsou nahlíženy jako jedno a totéž a je s nimi rovnocenně nakládáno.“

Color Form Line II (2011) pro flétnu, klarinet, hoboje, fagot, lesní roh, klavír a bicí

Název skladby odkazuje k sérii děl výtvarníka Ellswortha Kellyho *Line Form Color*. Kelly postupně přechází od jedné linie k mnoha liniím, pak k monochromatickým barevným polím z primárních barev, od nich k vícebarevným strukturám a konečně k barvou vyjádřeným tvarům. Moje skladba sleduje víceméně tutéž strategii v obráceném pořadí a (podobně jako Kelly) zpřítomňuje nemožnost zcela oddělit prožitek barvy od vnímání tvaru či gesta. Zkoumá, jak různé řazení prvků („forma“) tuto propojenost zdůrazňuje, nebo naopak oslabuje.

Alex Mincek

Eric Wubbels

(*1980) Newyorský skladatel, klavírista a výkonný ředitel Wet Ink Ensemble Eric Wubbels Patří k nejpozoruhodnějším americkým skladatelům své generace. Jeho skladby byly uvedeny na několika prestižních festivalech v Evropě, USA a Asii a nahrány na CD vydavatelství Quiet Design a Carrier Records. Wubbels je absolventem Columbia University, od podzimu tohoto roku vyučuje kompo-

zici na The Oberlin Conservatory. Jako klavírista se orientuje na nově vznikající, často velmi virtuózní kompozice. Na svých sólových koncertech provedl americké i světové premiéry skladeb významných současných evropských autorů – vedle *Voices and Piano* Petera Ablingera, s nimiž vystoupil na loňském ročníku festivalu Contempuls, se jedná např. o díla Michaela Finnissyho, Bernharda Langa, Beata Furrera, Richarda Barretta, Mathiase Spahlingera a dalších. Wubbels působí také v duu The Kenners se saxofonistou Eliotem Gattegnem (v Praze jsme je měli možnost slyšet na festivalu Contempuls v roce 2009).

„Dejme tomu, že: ‚Realita‘ není reálná, nebo že existují jiné, hlubší reality, anebo že to, co nazýváme realitou, je úzkoprse sešněrovaná simplifikace něčeho, co je ve skutečnosti nekonečné a neomezené. Možná že hudba (umění obecně) je prostorem, kde lze takovéto úvahy testovat. Možná že v hudbě můžeme na chvíli opustit onu omezenou realitu každodennosti a hrát si s realitami jinými. Možná že ta hra je prvním krokem k odpoutání se od té omezené reality.“

Tautology and Translation (2011–12) pro klarinet, violoncello, klavír a bicí PREMIÉRA

I. *“Clarinet”*

II. *“Percussion, piano”* (attacca)

III. *“Cello”*

Tautology and Translation je jakýmsi průzkumem styčných ploch daných nástrojů. Průzkum se děje především skrze zdvojování, duplicitu – nechávám dva nástroje „říkat totéž“ (tautologie) – a tím, že přenáším idiomatický způsob hry z jednoho nástroje na nástroj druhý, svým charakterem odlišný (překlad – translation). V každé ze tří částí hrají rozsahové, akustické a technické vlastnosti jmenovaného nástroje či nástrojů roli filtru, který definuje a omezuje pole možností pro všechny ostatní instrumenty. Ty napodobují dočasný „lídra“, snaží se přes svou principiální odlišnost držet s ním krok (asi tak, jako se kuře snaží vypadat jako orel) a najít skromné průniky, kde se přirozené technické možnosti všech potkávají. Vyžaduje to značnou pružnost, vynalézavost a možná i trochu odvahy (například když se bohatě rezonující ostruněné tělo violoncella snaží napodobit suchý, zrnitý rastr bicích nebo když si klavír sahá kytarovým bottleneckem „do vnitřnosti“, aby se přiblížil hladkým, idiomatickým glissandům violoncella). Výchozí myšlenkou skladby je, že „překlad“ (přenesení, metafora) je nejvnitřnějším principem kreativity – tvůrčí akt není než přenášením myšlenky, struktury či pocitu z jednoho světa do světa jiného. Je to základní mechanismus, jakým umění pracuje: zpodobňuje, tedy duplikuje, svět (jakýkoli, reálný či imaginární) pomocí obrazů, jazyka, zvuků. Pokaždé, když se v této skladbě bící pokusí „dělat totéž“, co violoncello, pokaždé, když je stejný technický princip přenesen z klarinetu do klavíru, je to jako by jeden nástroj popisoval, analyzoval a zobrazoval nějaký aspekt toho druhého. Je samozřejmé, že takováto realita zobrazená prostřednictvím umění je cosi beznadějně umělého, není to nic, co bychom si spletli s původní skutečností. Tak se i v této skladbě pohybujeme dvěma protichůdnými směry zároveň: na jedné straně směřujeme k hlubšímu pochopení každého z nástrojů a ke stále širší a širší definici toho, čím vším ten který nástroj může být, na druhé straně se dostáváme do bodu, kdy na vyhraněném charakteru nástrojů a identitě hráčů na ně vlastně už vůbec nezáleží.

Eric Wubbels

Huck Hodge

tvoří hudbu, která ohledává poetiku organizovaného zvuku, využívá smyslových nejednoznačností a iluzivního vnímání a pohybuje se na prahu mezi konstrukcí a intuicí. Za své skladby byl oceněn Cenou Americké akademie v Římě, cenou soutěže Gaudeamus, získal stipendium Guggenheimovy nadace a Bogliasco Foundation a stipendium udělované American Academy of Arts and Letters. Deník New York Times ocenil Hodgeovu hudbu jako „harmonicky neobvyklé dílo... plné lesku i bouřlivosti“. Mezi jeho spolupracovníky nalezneme členy Ensemble Modern, Berlínské filharmonie či

ASKO Ensemble. Hodge studoval na Columbia University a Musikhochschule Stuttgart (díky podpoře Andrew W. Mellon Foundation a stipendiu DAAD). V současné době je asistentem na katedře kompozice na University of Washington.

Tetzahuitl – two scenes from the Aztec book of omens (2012) pro ansámbl
PREMIÉRA

I. Znamení se objevilo nejprve na obloze. Byl to sloup světla, ohnivý jazyk, planoucí světlem úsvitu. Rostl a prorážel nebesa. Zjevil se na východě a přiblížil se, když přišla půlnoc. Čněl doprostřed oblohy, do samého srdce nebes se tyčil. Pak jej přemohla záře vycházejícího slunce.

II. Šesté znamení: vídali ženu, jak obcházela naříkajíc, plačící ženu. Hlasitě vykřikovala do noci. Chodila okolo a bědovala: "¡O hijos míos, ya nos perdimos!" (Ach synové moji, ztratili jsme se!) Jindy říkala: "¿O hijos míos, adónde os llevaré?" (Ach synové moji, kam se s vámi poději?)

Huck Hodge

Erin Gee

získala bakalářský titul v oboru klavír a magisterský titul v oboru kompozice na University of Iowa. Ve svých studiích kompozice pokračovala v Rakousku a Německu, kde byli jejími učiteli skladatelé Beat Furrer, Mathias Spahlinger, Chaya Czernowin, Richard Barrett a Steve Takasugi. V roce 2007 dokončila doktorské studium hudební teorie na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Štýrském Hradci. Skladby Erin Gee získaly četná ocenění, např. Cenu Americké akademie v Říme 2008, Teatro Minimo Prize, Rostrum of Composers Award, Gianni Bergamo Prize, Look and Listen Prize a další, obdržela stipendium Guggenheimovy nadace a Radcliffe Fellowship. Spolupracovala s významnými orchestry a ansámblly (ORF Radio-Symphonieorchester Wien, Klangforum Wien, ensemble recherche, Lotyšský rozhlasový komorní sbor, Ensemble Ascolta, Americian Composers Orchestra, Ensemble Surplus, Alter Ego, Either/Or Ensemble, Wet Ink Ensemble, Metropolis Ensemble, Repertorio Zero, Empyrean Ensemble či Vokalensemble Zürich). Její opera *Sleep* byla v premiéře uvedena v Opernhaus Zürich, obdržela objednávku Los Angeles Philharmonic New Music Group (dir. Esa-Pekka Salonen). Erin Gee byla vybrána jako „featured composer“ na festivalu 4020 v Linci a její hudba zazněla na prestižních festivalových pódiích (Wittener Tage für Neue Musik, Musik Protokoll festivalu Steirischer Herbst, Bludenzer Tage zeitgemäßer Musik, Klangspuren, letní prázdninové kurzy

v Darmstadtu, Nuova Musica, Huddersfield Contemporary Music Festival, Tage der Neue Musik Zürich a další). Erin Gee byla vybrána jako „composer-in-residence“ v rámci programu Montalvo Arts Center a Akademie Schloss Solitude ve Stuttgartu v roce 2010. Od letošního roku působí jako asistentka na katedře kompozice na University of Illinois, Urbana-Champaign. Její první CD *Mouthpieces* vyjde na labelu col legno na jaře 2013.

***Mouthpiece: Segment of the 4th Letter* (2007)**

pro basovou flétnu, klarinet, violu, kontrabas a bicí

Série *Mouthpieces*, kterou nyní tvoří více než 25 skladeb, začala několika kompozicemi pro sólový hlas, který je využíván v roli zvukového generátoru – sémantická stránka věci ani hlas jako nositel osobní identity tu nehrají roli. „Text“ je konstruován jako struktura samohlásek a souhlásek, hlas využívá alofonní výslovnosti a je poměrně tichý, s vysokým podílem zvuku dechu. Série se posléze rozrostla o skladby pro hlas a orchestr, hlas a velký ansámbl, sborové skladby a operu, a konečně zahrnuje i instrumentální skladby, v nichž už hlas samotný nefiguruje – *Mouthpiece III*, *Mouthpiece XVI* a *Mouthpiece: Segment of the 4th Letter*. *Mouthpieces* předpokládají určitý způsob poslouchání – jde tu více o fyziologii než o psychologii. V *Mouthpiece: Segment of the 4th Letter* jsou asémantické hlasové struktury přenášeny do nástrojových partů – zbytky fonémů jsou transkribovány pro hudební nástroje, jejichž různé artikulační a technické prostředky někdy zesilují některé aspekty původního, nyní chybějícího vokálního partu, jindy jsou jen jeho stínem.

Lingvistika definuje segment jako „jakoukoli diskrétní jednotku, kterou lze fyzicky nebo sluchově identifikovat v proudu řeči“. V Upanišadách jsou čtyři fáze spánku reprezentovány každá jedním písmenem. Čtvrtá fáze je prázdné písmeno: naprosté ticho.

Erin Gee

Olga Neuwirth

(*1968) patří k nejpozoruhodnějším a nejhranějším rakouským autorům. Poté, co jí úraz znemožnil pokračovat ve hře na trubku, obrátila se ke studiu kompozice. Absolvovala vídeňskou Hochschule für Musik und darstellende Kunst a San Francisco Conservatory of Music. V San Francisku studovala rovněž malbu a filmové umění. Velký vliv měli na Neuwirth skladatelé Adriana Hölszky, Luigi Nono a Tristan Murail. U posledního jmenovaného se na stáží v pařížském IRCAMu zdokonalila v práci s elektronickými zvukovými médii. Elektronická složka tvoří důležitou sou-

část mnoha jejích skladeb a stírání rozdílů mezi akustickými a elektronickými zvuky je jedním z leitmotivů tvorby Neuwirth, přičemž se typický výraz její hudby posouvá směrem k jakési „elektronické estetice“. Soustavně spolupracuje se spisovatelkou Elfriede Jelinek, jež je autorkou libret k jejím operám a jejichž textů Neuwirth využívá v některých dalších dílech. Dosud nejvýraznějším plodem jejich spolupráce je opera *Lost Highway* podle stejnojmenného filmu Davida Lynche. Dostalo se jí mnoha ocenění a byla inscenována operními domy v Evropě i USA. V roce 2006 byl na Salcburském festivalu za řízení Pierra Bouleze premiérován koncert pro trubku a orchestr

“...*miramondo multiplo...*” zkomponovaný pro Vídeňskou filharmonii. Ve stejném roce byla Neuwirth zvolena členkou berlínské Akademie der Künste.

***torsion: transparent variation* (2001) pro fagot a ansámbl**

Podnět k napsání skladby vzešel od francouzského virtuózního fagotisty Pascala Galloise. Podobně jako je tomu u mnohých dalších skladeb z posledních let, i v tomto případě našla skladatelka inspirační zdroj v jiných uměleckých disciplínách. Konkrétně se jedná o dvě sochy konstruktivistického výtvarníka Nauma Gabo (1890–1977), které Neuwirth posloužily jako určité vzory pro řešení některých aspektů skladby. Rytmizované prostorové členění Gabových plastik, vyplývající z konfrontace hmoty a linie a sugerující pohybovou dynamiku statických objektů, se tak odráží i v koncepčním řešení *torsion: transparent variation*, kde proti sobě stojí sólový fagot („linie“) a osmičlenný ansámbl („hmota“). A jsou to právě pomyslné proluky, mezery a „pohledy do nikam“, do nichž se skladba opakovaně propadá a z nichž jakoby stále znovu začíná, které prozrazují druhý inspirační zdroj Neuwirth: prázdné prostory a obnažené zdi Liebeskindova Židovského muzea v Berlíně, které je zase inspirováno Schönbergovým *Mojžíšem a Áronem*. V těchto okamžicích tíživého ticha se náhle objevují zvukové samplý, které Neuwirth nahrála v Liebeskindově stavbě. Jejich tichý šramot se se zbytkem skladby příliš nespájí a po celou dobu zůstává v opozici vůči ní – ozvěna vzdáleného klezmeru však otevírá stavidla asociací a posunuje vyznění celku směrem, jenž je obtížně pojmenovatelný.

Stefan Drees, zkráceno

Ensemble Talea

Anna Lim – housle, Elizabeth Weisser – viola,
Chris Gross – violoncello, Barry Crawford – flétna,
Rane Moore – klarinet, Arthur Sato – hoboj,
Adrian Morejon – fagot, Jeff Missal – trubka,
David Nelson – trombón, Alma Liebrecht – lesní roh,
Steve Beck – klavír, Sam Pluta – elektronika,
Alex Lipowski – bicí, James Baker – dirigent

Ensemble Talea, který deník New York Times označil za „zásadní součást newyorského kulturního ekosystému“, má na svém kontě americké i světové premiéry skladeb významných skladatelů, jako jsou Pierre Boulez, Tristan Murail, James Dillon, Pierluigi Billone, Hans Abrahamsen, Stefano Gervasoni, Marco Stroppa či Fausto Romitelli. Talea Ensemble se představil v rámci prázdninových kurzů Internationales Musikinstitut Darmstadt, byl hostujícím ansámblem osmnáctidenního festivalu Spectrum XXI v Paříži a Londýně a obdržel opakované pozvání od Nevada Encounters of New Music (NEON). Účinkoval také v rámci festivalu La Ciudad de las Ideas (Mexiko), Art Summit Indonesia (Jakarta) a Mezinárodního festivalu soudobé hudby v Limě. Spolupracuje s Rakouským kulturním fórem a dalšími institucemi (Consulate General of Denmark, Korean Cultural Service NY, Italian Cultural Institute, Ukrainian Institute). V rámci své podpory nastupující generace amerických skladatelů působil Talea Ensemble jako rezidenční soubor na Harvardské univerzitě, Columbijské univerzitě, na univerzitě ve Stanfordu a Cornellově

univerzitě, na Ithaca College či New York University. Nahrávky ansámblu jsou součástí katalogu vydavatelství Living Artists Label, Gravina Musica a Tzadik. Mezi skladateli, které Talea Ensemble oslovil s objednávkou na příští sezónu, jsou Anthony Cheung, Christopher Trapani a Georges Aperghis.

Conrad Harris – housle (New York, USA)
Daan Vandewalle – klavír (Belgie)

Morton Feldman: *For John Cage* (1982)

Po koncertě následuje projekce filmu *Pollock Painting* (1951)
režie: Hans Namuth a Paul Falkenberg, hudba: Morton Feldman
10 min.

Internetové vysílání: 30. listopadu 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Morton Feldman

(1926–1987) byl bezpochyby jedním z nejzásadnějších skladatelů uplynulého století. Bývá řazen k tzv. New York School, tj. skupině skladatelů okolo Johna Cage, nicméně jeho estetika se vyvíjela na Cageovi nezávisle (rozhodně nebyl jeho žákem, jak se lze dosud mnohde dočíst) a Feldmanova hudba se od Cageovy v mnoha ohledech zásadně odlišuje. Charakterizuje ji například používání klasických, „krásných“ nástrojových zvuků – na rozdíl od Cage coby pionýra hudby pro bicí nástroje, preparovaný klavír a nejrůznější neortodoxní zdroje zvuku. Lze v tom spatřovat jednak Feldmanovu zálibu v možnostech dokonalých nástrojů klasického instrumentáře („nejsou to hračky“), jednak důsledek toho, že Feldmana nepostihl dosti typický problém skladatelů kolem poloviny století (aktuální vlastně dodnes): Feldman věděl, jak zacházet s tónovými výškami, a nepotřeboval vykročit mimo, k netónovým zvukům ani k využívání hudebních gest, která výskovou konkrétnost jednotlivých tónů upozadují. Svět jeho skladeb se vlastně točí kolem stále stejného tónového materiálu, kdesi na počátku odvozeného nejspíš od Weberna. Feldman využívá dosti schematických chromatických konstelací, výraz jeho hudby ovšem není inspirován hudebním expresionismem Druhé vídeňské školy, ale mnohem spíše abstraktním expresionismem v malbě. Feldman se přátelil s mnoha malíři poválečné americké avantgardy a jeho hudba je do jisté míry analogií některých poloh abstraktního expresionismu, zejména jeho příklonu k práci v ploše. Feldmanovi šlo o zpřítomnění „zvukového povrchu“, o takřka fyzicky hmatatelný zážitek zvuku: tóny se vrací ve stále stejných oktávových transpozicích, rytmické členění a frázování vyvolává dojem nikoli vývoje a směřování dopředu, ale permanentního obnovování statu quo, skladby sestávají z řady vnitřně homogenních a vzájemně si neoponujících bloků. Převládá tichá dynamika, která umožňuje kombinovat nástrojové rejstříky velmi neklasickým způsobem. Feldman komponoval u klavíru a říkával, že pro něho neexistuje žádná „kompoziční realita“, jen „realita akustická“. Neznamená to, že by jeho skladby byly prosté konstruktivismu, je

to však konstruktivismus ve smyslu vytyčení určité kompoziční strategie, která je pak takřka v reálném čase skladatelem intuitivně naplňována – v krajním případě až automatickým psaním, resp. nekorigovaným zachycováním hrané či myšlené hudby (Feldman se ke svým skladbám nikdy nevracel, nerevidoval je). Zvláště pozdější Feldmanovy skladby se vyznačují značnými délkami, ve skutečnosti ještě mnohem delšími, než si Feldman představoval – podobně jako měl Webern nerealistické představy o trvání svých extrémně krátkých kompozic, ani Feldman se

nezvedal od dokončené partitury s vědomím, že napsal dílo trvající několik hodin. Šlo mu o vymanění se z formových schémat, o to, aby paměť posluchače (ale i jeho vlastní) byla osvobozena od tradiční koncepce vývojové formy, od dramatického oblouku. Také mu šlo o to, aby skladba skončila nenásilně („nechávám své skladby zemřít sešlostí věkem“). Feldman byl po dlouhá léta outsiderem, teprve v osmdesátých letech se stal, zejména v Evropě, až kultovní postavou. Nezřídka je však jeho hudba povrchně nahlížena jako jakýsi meditativní easy listening, což je zásadní nepochopení, stejně tak jako je velkým nepochopením interpretovat Feldmana lyrizujícím způsobem (jak často je hrán pod předepsaným tempem!) a ignorovat noblesní tvrdost a svrchovanou nekompromisnost, jimiž se jeho kompozice vyznačují.

***For John Cage* (1982) pro housle a klavír**

Tituly skladeb tvořené dedikací přátelům jsou ve Feldmanově katalogu významně zastoupeny: nalezneme zde jména jako Philip Guston, Christian Wolff, Bunita Marcus, Frank O'Hara – a samozřejmě John Cage. Přes hodinu trvající skladba zkomponovaná u příležitosti Cageových sedmdesátých narozenin je velice reprezentativní ukázkou Feldmanova vrcholného období. Plyne v legendární tiché dynamice, na dlouhých úsecích využívá velice omezeného repertoáru tónových výšek, které předvídatelně i nepředvídatelně rotují v různých oktávách, přecházejí z jednoho nástroje do druhého a „zakusují“ se do sebe jako zuby zvláště deformovaných mechanismů. Relativně nenápadným, ale o to hlubším aspektem pozdějších Feldmanových skladeb je jejich rytmická vynalézavost. Ačkoli nechybí doslovné (a často mnohačetné) repetice, Feldmanovi je vlastní především práce s nenápadně, sofistikovaně rytmicky alterovanými kvazi-repeticemi (jednou z Feldmanových inspirací byly s drobnými odchylkami se opakující vzory na orientálních koberecích, které sbíral). Spolu s výjimečným skladatelovým citem pro zvuk a nástrojové rejstříky jsou to právě tyto rytmické zvláštnosti (mimořádně interpretačně velice svízelné), které Feldmanově hudbě dodávají zvláštní energii a napětí. Jistou roli zřejmě hraje i volba tempa: typické feldmanovské tempo 63–66 je o malý, ale významný zlomek rychlejší, než je podvědomě zažitá tikání hodin.

Conrad Harris

je newyorský houslista specializující se na současnou hudbu. Vedle sólových projektů, zahrnujících např. skladby Iannis Xenakise či Cageovy monumentální *Freeman Etudes* je členem smyčcového kvarteta FLUX, koncertním mistrem Orchestra of the S.E.M. Ensemble, Ostravské bandy a STX Ensemble. Mezi jeho spolupracovníky a hudební partnery patří např. Elliot Sharp, Blue Gene Tyranny, Jean-Claude Risset, Rohan de Saram či Tiny Tim. Premiéroval skladby pro housle v rámci Ostravských dnů nové hudby, Darmstadtských prázdninových kurzů, Gulbenkian Encounters of New Music, na festivalech Varšavský podzim a New York's Sonic Boom Festival či v Radio France. Nahrával pro Mode Records, Asphodel, Vandenburg, CRI a Vinyl Retentive Records. V současné době je připravováno vydání kompletních *Freeman Etudes* v Harrisově podání.

Daan Vandewalle

(*1968) studoval u Clauda Coppense na konzervatoři v Gentu a u Alvina Currana na Mills College v Kalifornii. V současné době je profesorem klavíru na Královské konzervatoři v Gentu, kde vedle hry na klavír vyučuje historii klavírní literatury. Jako sólový klavírista má ve svém širokém repertoáru většinu významných klavírních děl 20. a 21. století, včetně kompletního díla skladatelů jako jsou Ives, Messiaen a Scelsi. Rád se zaměřuje na americkou hudbu a rád kombinuje klasický repertoár (např. Musorgského či Chopina) se skladbami napsanými přímo pro něj (Fred Frith, Chris Newman, Frederic Rzewski, Alvin Curran, Clarence Barlow a mnozí další). O jeho nahrávce Ivesovy Concord sonáty se kritika vyjádřila, že „Vandewalleho porozumění Ivesově hudbě zahanbuje všechny americké interprety...“. Daan Vandewalle se rovněž zabývá improvizovanou hudbou a hraje na mezinárodních fórech s elitou hudebních improvizátorů (Fred Frith, Han Bennink, Tom Cora, Chris Cutler, David Moss, Barry Guy), vystupoval také se Sonic Youth, s nimiž hrál Cageovy a Cardewovy grafické partitury. V roce 2005 mu skladatel a klavírista Frederic Rzewski věnoval celou svoji sbírku not. Od té doby Vandewalle vlastní obrovskou knihovnu klavírní literatury (převážně rukopisy a první vydání), která zahrnuje celou historii hudby od začátku 20. století do dnešní doby. Za nahrávku *Inner Cities 1–11* (celkem 4 CD) Alvina Currana se mu dostalo nadšených recenzí. Mezi Vandewalleho poslední nahrávky patří také *Fred Frith: Back to Life* (Tzadik) a kompletní klavírní dílo Gordona Mummy (2 CD, New World Records).

MoEns (Česká republika)

Henryk Mikołaj Górecki: *Recitativi e ariosi „Lerchenmusik“ op. 53* (1984)

Internetové vysílání: 24. listopadu 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Henryk Mikołaj Górecki

(1933–2010) patří společně se svým vrstevníkem Krzysztofem Pendereckim a o dvacet let starším Witoldem Lutosławskim do trojice nejvýznamnějších osobností polské skladatelské školy, jejíž tvorba získala světový ohlas. Vedle proslulé *Třetí symfonie* pro sólový soprán a orchestr „*Symfonia pieśni żalonych*“ op. 36 (1976) a *Koncertu pro cembalo* op. 40 (1980), dvou svých nejznámějších skladeb, Górecki vytvořil rozsáhlé a významné dílo, které ho řadí k nejosobitějším tvůrcům hudby 20. století. Studium a na hudební akademii v Katovicích u Bolesława Szabelského ukončil v roce 1960, kdy si vzdělání doplnil ještě krátkou stáží v Paříži u Oliviera Messiaena. V té době už byly jeho skladby pravidelně uváděny v programu festivalu Varšavský podzim. Od prvních skladeb, které označil opusovým číslem, si vybudoval vlastní nezaměnitelný hudební jazyk vycházející z vnitřně zažitě tradice polské etnické světské i chrámové hudby, obdivu k dílu K. Szymanovského a z podnětů poválečného evropského hudebního vývoje, které osobitě přetvořil do nové kvality. Zpočátku Góreckého ovlivnilo studium Webernova díla, seriální techniky a zejména vlastní hluboký zájem o zvukovou podobu hudby ve vztahu k jejímu výrazu: *Scontri* op. 17, volný cyklus *Genesis I–III* op. 19, *Choros I* op. 20. Počínaje *Refrénem pro orchestr* op. 21 postupně opouštěl aplikaci skladatelských technik vycházejících ze seriálního principu a využíval podněty modálního a tonálního myšlení ve spojení s originální zvukovostí: volný cyklus pro různá obsazení *Muzyczka I–IV*, *Kantáta pro varhany* op. 26, *Canticum graduum* op. 27. Počínaje skladbou *Ad matrem* op. 29 pro soprán, smíšený sbor a orchestr (1971) do popředí vystupuje duchovní rozměr, v autorově díle vždy latentně přítomný: *Druhá symfonie „Koperníkovská“* pro sóla, sbor a orchestr op. 31, žalm *Beatus vir* op. 38 provedený u příležitosti první návštěvy papeže Jana Pavla II v Polsku (1979), řada sborových skladeb, z nichž vyniká monumentální *Miserere* op. 44 pro sbor a cappella komponovaný na památku obětí policejní represe v Bydgošti proti hnutí Solidarity. Z oblasti komorní hudby připomeňme vedle tria „*Lerchenmusik*“ trojici velkých smyčcových kvartetů pro Kronos Quartet. Henryk Mikołaj Górecki zemřel po dlouhé nemoci před dokončením své v pořadí čtvrté symfonie.

Recitativi e ariosi „Lerchenmusik“ op. 53 (1984) pro klarinet, violoncello a klavír

I. Lento – Molto più mosso – Quasi allegro – Largo

II. Molto lento – Con moto

III. Andante moderato – Tranquillo cantabile

Přímým podnětem vzniku Góreckého „*Lerchenmusik*“ byla objednávka na komorní skladbu pro hudební festival *Lerchenborg Musikdage*, který pořádá hraběnka Louise Lerche-Lerchenborg na zámku Lerchenborg u Kalundborgu v Dánsku na památku svého manžela, skladatele a etnomuzikologa Poula Rovsinga Olsena (1922–1982). Góreckého požádala o skladbu pro klavírní trio s klarinetem v roce 1984. Na kompozici tehdy měl poměrně málo času, práci dokončil až na Lerchenborgu, několik dní před premiérou, proto poprvé zazněla v podání dánského tria 28. 7. 1984 jako „work in progress“ bez první věty. Premiéra celku se uskutečnila s týmiž interprety až 25. 9. 1985 na festivalu Warszawska jesień. Vyvolala velký zájem o dílo, respekt i ostrou polemiku v řadách hudební kritiky, plnící stránky hudebních periodik, jako bez výjimky všechna dosavadní na festivalu uváděná velká díla Góreckého. Před tiskovým vydáním autor skladbu ještě jednou přehlédl, provedl několik drobných korektur, a tato konečná verze měla premiéru v Poznani 24. 4. 1986 poprvé v podání polských umělců. Název „*Lerchenmusik*“ odkazuje na jméno inspirátorky, již je dílo věnováno, a snad i na diskrétní citát z Beethovenova klavírního koncertu č. 4 G dur op. 58, tradičně označovaného epitetem „*Lerchenkonzert*“ („*Skřiváncí koncert*“).

Jako celek je „*Lerchenmusik*“ dvoudílná, jak je u Góreckého skladeb obvyklé, avšak formálně členěná do tří vět. Hudební materiál a jeho zpracování je nezaměnitelně autorův, melodika, která má v „*Lerchenmusik*“ dominantní úlohu, je příbuzná jeho předchozím vokálním kompozicím (*Euntes ibant et flebant, Amen, Beatus vir, 3. symfonie*) s akcentem na využití idiomů polské etnické hudby v melodické sféře i ve sféře reprodukční (tvoření tónu, nástrojové praktiky lidových hudců), ovšem bez přímých citací a romantizujících návratů. V oblasti komorní hudby nemá „*Lerchenmusik*“ v autorově díle co do rozsahu a závažnosti předchůdce, až do doby dokončení *3. smyčcového kvartetu* byla jeho vůbec nejrozměrnějším komorním dílem. Górecki v něm uplatňuje svůj jedinečný cit pro barvu a expresivní kvalitu zvuku ve vztahu k dynamice a utváření zvukového spektra, přesné vyjádření hudební myšlenky a cit pro časovou proporci, i když „v brucknerovsky nebeských délkách“. Pokud bychom hledali ke Góreckého skladbě nějaké paralely, pak v osobitosti použití prvků etnické hudby připomeňme Bartókovy *Kontrasty* pro totéž obsazení, v myšlenkové sféře Messiaenův *Kvartet na konec času* a ve schopnosti formování zvukové kvality hudebního díla Edgarda Varèseho.

Miloš Haase

MoEns (Česká republika)

Kamil Doležal – klarinet

Hanuš Bartoň – klavír

Jiří Bárta – violoncello, j.h.

Soubor MoEns (původně Mondschein Ensemble) působí na české scéně od poloviny 90. let, kdy část hudebníků někdejšího Agon Ensemble založilo komornější těleso s cílem pěstovat a prohlubovat specializovanou interpretaci soudobé hudby. Základem repertoáru byly skladby současných českých autorů různých generací, vzniklých na zakázku souboru a nastudovaných v těsné spolupráci se skladateli. Soubor tak za dobu své existence podnítil vznik více než sta nových děl. Kromě toho se MoEns ve svých koncertních sezónách dramaturgicky zaměřoval na jednotlivé skladatelské osobnosti a směry světové hudby (Mauricio Kagel, Steve Reich, György Kurtág, Louis Andriessen, New Complexity) nebo současnou tvorbu jiných zemí (Litva, Finsko, Maďarsko, Japonsko, Německo, Itálie apod.). MoEns také pravidelně nahrával českou soudobou hudbu pro Český rozhlas, vydal nahrávky na CD u Arta Records a byl pozván na řadu mezinárodních festivalů (Fliesende Grenzen Hamburg, Pražské jaro, Expozice nové hudby Brno, Forfest Kroměříž, Melos Ethos Bratislava, New Music Marathon Praha, Roaring Hooves Ulanbaatar, Forum neuer Musik Köln, Dartington Music Festival, Weimarer Frühjahrstage für Zeitgenössische Musik, Klangspuren Schwaz, Trieste Prima.) Od roku 2006 soubor hraje převážně v novém stálém obsazení (klarinet, pozoun, housle, violoncello, elektrická kytara, klavír), pořádá tematické koncertní projekty z nových děl vzniklých na objednávku nebo se zabývá realizací grafických partitur a konceptů (Milan Grygar aj.). V rámci MoEnsu pravidelně působí i trio v obsazení klarinet, violoncello a klavír, v němž hrají zakládající členové souboru Kamil Doležal a Hanuš Bartoň. Jako host s nimi tentokrát vystoupí violoncellista Jiří Bárta.

Ensemble Mosaik (Německo)**Héctor Parra:** *Early Life* (2011)**Enno Poppe:** *Trauben* (2005)**Stefan Streich:** *Sog* (2006)*přestávka***Rolf Riehm:** *Hawking* (1998)

Internetové vysílání: 25. listopadu 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Hèctor Parra

(*1976) Studoval skladbu a klavír na konzervatoři v Barceloně, ve studiích kompozice pokračoval u Briana Ferneyhougha, Jonathana Harveyho a Michaela Jarrella. Skladbu studoval rovněž na Université Paris VIII, absolvoval kurzy v IRCAMu a na konzervatoři CNSMD v Lyonu. Jeho díla uvedly mimo jiné tyto soubory: Ensemble Intercontemporain, Klangforum Wien, Arditti Quartet, ensemble recherche, musikFabrik, KNM Berlin, Tokijský filharmonický orchestr, Filharmonie Lüttich, Holland Symfonia, Orchestre National d'Île-de-France a další. Parrovy skladby se objevily na programu mnoha významných festivalů, např. Luzern, Avignon, Agora (IRCAM), Witten, Forum Neues Musiktheater der Stuttgarter Staatsoper, Huddersfield Contemporary Music Festival a celé řadě dalších. V roce 2011 získal Hèctor Parra cenu Ernsta von Siemense pro mladé skladatele. Parra je profesorem v oboru elektroakustické kompozice na konzervatoři ve španělské Zaragoze a hostujícím profesorem na konzervatoři barcelonské opery. Dále působí ve výzkumné sféře v pařížském IRCAMu.

***Early Life* (2011) pro hoboj, klavír a smyčcové trio**

Podle dnešních poznatků má veškerý život na Zemi jednoho společného předchůdce, který už sám byl výsledkem dlouhé evoluce. Zásadní otázka tedy zní: Co se událo předtím? Podle biologie byly v případě života rozhodující spíše zvláštní systémy než konkrétní substance nebo látky. Z tohoto pohledu můžeme organismy vnímat jako stroje – a život je tedy přírodní technologie. První organismy však musely začínat zcela bez

technologie. V nějakém dalekém momentu se pak spustil proces vývoje, v jehož průběhu se technologie začala vytvářet a hmota se začala přeměňovat na stroje pro přežití. Jednou rozběhnutý proces se patrně mohl docela snadno proměňovat – stejně jako zvukový materiál v hudebním díle...

Ve skladbě *Early Life* pro hoboj, klavír a smyčcové trio jsem chtěl vytvořit hudební strukturu, inspirovanou tím, jak asi na naší planetě vznikl život. Obzvláště podnětnou pro mě byla teorie skotského biologa Grahama Cairns-Smithe, označovaná jako „genetic takeover“, tedy cosi jako „genetické střídání stráží“. Podle této teorie se krok k životu dá vystopovat z replikace minerálů. Podle Cairns-Smithe začal život anorganickými krystaly, které samy sebe replikovaly a přizpůsobovaly se okolnímu prostředí.

Skladba *Early Life* začíná smyčci a preparovaným klavírem, bez hoboje. Na způsob krystalů vznikají relativně symetrické a krátké rytmické vzorce. Rytmická komplexnost těchto vzorců přibývá úměrně s tím, jak se rozšiřuje zvukové spektrum, až je uprostřed díla dosaženo vrcholu. Podobně jako u biologických procesů není cesta zpět. Do těchto rytmických vzorců (neboli „hudebních genů“) se však vloudily drobné replikující se chybičky, které se projevují změnami technikami hry, vsunutými pauzami, rytmickými posuny ve střídání nástrojů a akcenty, které tyto symetrické prvky jakoby „přemísťují“. Všechny typy textur jsou schopné vývoje, ale pouze jeden jediný z těchto akustických „fenotypů“ se bude vyvíjet dál – a už velmi brzy se v hudební struktuře projeví poměrně homogenní zvukový obraz, lineární a bez velkých kontrastů. Avšak zpět k fascinující teorii Cairns-Smithe, podle níž se vytvořily organismy, které obsahovaly jak anorganické, tak i organické „geny“. Kontrola nad vlastní syntézou a replikací, původně řízená anorganickými „geny“ (minerály), přešla v průběhu mnoha generací na geny organické (nukleové kyseliny). K hudební struktuře skladby *Early Life* mě inspirovalo především toto nahrazení jedné replikační technologie druhou („genetic takeover“). Jakmile se tedy hudební „fráze“ (neboli geny) hrané smyčcovým triem a klavírem stanou bohatšími a mnohotvárnějšími a propojení zvukového materiálu nabude na komplexitě, ujímá se hry hoboje a vzniká nová hudební architektura: To, co bylo suché, bez rezonance, neharmonické, syrové, nenápadné a bez života, se stává mnohotvárným, polyfonním, harmonickým, organickým a kontinuálním.

Hèctor Parra, upraveno a zkráceno

Enno Poppe

(*1969) patří k nejvýznamnějším hudebním skladatelům své generace v Německu, jako dirigent je od roku 1998 členem Ensemble Mosaik. Poppe studoval dirigování a skladbu na Universität der Künste Berlin, následovalo další studium v oborech zvuková syntéza a algoritmická kompozice na Technische Hochschule v Berlíně a v Centru pro umění a mediální technologii v Karlsruhe. Vedle stipendií – která mu mj. poskytla Akademie Schloss Solitude a Villa Serpentara v Olevano Romano – získal vedle řady dalších ocenění v roce 1998 cenu Borise Blachera, v roce 2004 cenu hudební Nadace Ernsta von Siemense a v roce 2011 cenu Nadace Hanse a Gertrud Zenderových. Po dvouletém pedagogickém působení na Hudební vysoké škole Hannse Eislera v Berlíně byl Enno Poppe mezi lety 2004 a 2010 vícekrát pozván jako lektor Darmstadtských prázdninových kurzů a vedl kompoziční semináře na Impuls Akademie ve Štýrském Hradci. Je členem Akademie der Künste Berlin, Akademie věd

a umění v Düsseldorfu a Bavorské akademie krásných umění v Mnichově. Jeho díla jsou uváděna na celém světě téměř všemi renomovanými hudebními tělesy a na většině festivalů nové hudby. Ve své hudbě se Poppe zabývá využíváním mikrointervalů na základě vlastního harmonického systému, velkou pozornost přikládá též práci s melodií, kdy jednotlivé melodické linie jsou vytvářeny z jednoduchých tvarových elementů (např. „dlouhá-krátká“, „seshora-dolů“). Tyto „buňky“ jsou pak rozvíjeny metodami analogickými přírodním procesům růstu, větvení.

Trauben (2004) pro housle, violoncello a klavír

Po velkolepě dimenzovaném díle *Interzone* inspirovaném dílem W. S. Burroughse pro hudební divadlo následuje krátká a přehledná skladba *Trauben* (Hrozny). Tematické jádro je velice prosté – krátký lehce udeřený klavírní akord a malé houslové glissando: rytmická informace v klavíru, melodická informace v smyčcích. Stojí to na místě, rozvíjí se to, vrací se to, pokračuje to dál. Motiv se dostává na scestí, stává se melodickým, hlukovitým, virtuózním. Hudba nenachází klid. Není tu jedna pulzace, ale pulzace různé, které se nepravidelně střídají. Jakoby neustále docházelo k zoomování kamery – stále se nahlíží na též hudební objekt, ale z různých vzdáleností. Závrať. Zpočátku se skladba měla jmenovat *Kerne* (Jádra), což ale zní příliš stroze, trochu jako „zbytky“. Hrozny jsou šťavnaté. Zhuštěné do zvukových hroznů-clusterů ztrácejí chuť.

Enno Poppe

Stefan Streich

(*1961) žije a pracuje v Berlíně jako hudební skladatel na volné noze. V letech 1986 až 1989 studoval kompozici u Toniho Völkeho v Darmstadtu a v letech 1990 až 1994 u Helmuta Lachenmanna ve Stuttgartu. Mezi jeho lektory kompozice patří také u Boguslav Schaffer, Isang Yun a Gottfried Michael Koenig. Od roku 1996 se vedle skládání komorní a orchestrální hudby věnuje spolupráci s umělci z oblasti divadla, filmu, literatury

a výtvarného umění. Je zakládajícím členem interdisciplinární umělecké skupiny WEISS Kunstbewegung. Od doby založení skupiny pracuje rovněž na teamových projektech, přesahujících rámec jednotlivých médií a účastní se hudebních performancí. Přednáší mj. na Columbia Universty v New Yorku a na Vysoké hudební škole Hannse Eislera v Berlíně. Získal mnoho stipendií a cen, mj. v roce 2003 pobytové stipendium na Deutsche Akademie Villa Massimo v Římě a v roce 2004 pracovní stipendium Nadace Heinricha Strobela.

Sog (2006) pro flétnu, klarinet, klavír, housle a violoncello

Skladba *Sog* (česky přibližně *Vír*) je monochromatická, tak jako je monochromatické i hejno tažných ptáků – oblak tvořený stovkami jednotlivých tvorů, který je neustále v pohybu, víří sem a tam, a přesto působí zcela jednotně. Jako pozorovatelé často nemáme ani tušení, odkud mohou přicházet impulzy, díky kterým živočichové dokážou bez zprostředkování simultánně, jako jediný organismus, vytvářet formace a náhle ve vzduchu měnit směr. Proudí energie, které působí uvnitř celého hejna, musejí být

enormně silné a extrémně stejnoměrné. *Sog* se skládá ze čtyř charakterově rozdílných vět a části samotné jsou mnohotvárné a procesuální. Vnější koncepce skladby je tedy spíše klasicky kontrastní a v žádném případě bychom ji „monochromatickou“ nenazvali. Hlubší vrstvu však tvoří jakýsi jednotný základ, který všechno zabarvuje a nese, ale zároveň také pohání kupředu: držený, většinou unisono hraný jednotlivý tón, a rytmika, jejíž energie se napájí z prototypu „úder a dozvuk“. Tyto velmi všeobecné a flexibilní modely tvoří materiálovou kostru, na kterou jsem zcela vědomě nabalil velice rozdílné povrchy. Metodou je zde střídání perspektiv a na onom povrchu se mnohdy vynořují tvary tradičních melodických a rytmických vzorců. Jejich náhlá, výrazná citátovost je nezprostředkovaným skokem, jakýmsi „sémantickým akcentem“. Výskyt takového útvaru lze připodobnit k okamžiku, kdy se rozptýlené hejno ptáků náhle spojí do formace a vykrouží křivku, když se nejprve jakoby rozpadne a v příštím okamžiku se zase semkne.

Stefan Streich, zkráceno

Rolf Riehm

(*1937) Od roku 1958 studoval kompozici u Wolfganga Fortnera ve Freiburgu. Poté působil jako sólový hobojista (mj. se svou skladbou *Ungebräuchliches* na Prázdninových kurzech v Darmstadtu v roce 1966), byl spoluzakladatelem Frankfurtské hudební asociace, po krátkém působení na nižším stupni škol se stal v roce 1968 docentem na Rheinische Musikschule v Kolíně nad Rýnem, kde byl do roku 1972 také členem Skupiny 8 sdružující kolínské hudební skladatele. V roce 1968 získal ocenění Premio Marzotto per la Musica a stipendium ve Villa Massimo, jenž mu umožnilo pobyt Římě. V letech 1974 až 2000 Riehm působil jako profesor kompozice na Vysoké hudební škole ve Frankfurtu nad Mohanem. V letech 1976 až 1981 byl členem legendárního *Takzvaného levicově radikálního dechového orchestru (Sogenanntes Linksradikales Blasorchester)* mj. spolu se skladatelem Heinerem Goebbelsem. V roce 1992 získal Uměleckou cenu spolkové země Sársko a v roce 2002 Hindemithovu cenu města Hanau. Od roku 2010 je členem Akademie der Künste Berlin.

Rolf Riehm je, zvláště proto, že se považuje člověka politického, svébytný umělec. Nikdo z jeho předchůdců hudebně neztvárnil tak komplexní kosmos, složený z filosofických reflexí, historických faktů, mýtů, pohádek, vzpomínek, přírodovědných argumentů, vznešeného i triviálního, aktuálních společenskopolitických událostí i zcela osobních přísad a sympatií. Aniž by se pouštěl do mladších či starších kompozičních tradic, využil celou paletu výrazových možností a – pokud to bylo nutné – vytvaroval je radikálněji, než se v rámci zjemnělé zvukové kultury slušelo, dalek vši systematickosti

Bernd Leukert, zkráceno

Hawking (1998) pro klavír, velký buben a šest nástrojů

Dívám se na fotografii fyzika Stephena Hawkinga, která vyšla kdysi v časopise Spiegel a byla uveřejněna i jinde. Hawking visí – jak jinak to říct – ve svém invalidním vozíku, s hlavou nakloněnou k pozorovateli a usmívá se, zdánlivě zcela nezaujatě a při dobré myšli. Je známo, že dnes už je Hawking zcela nepohyblivý a dokáže se dorozumět pouze s pomocí

počítače. Nemůže psát ani dělat cokoli jiného, natož vykonávat práci v laboratoři nebo něco podobného. Na té fotografii sedí před obrovskou reprodukcí noční hvězdné oblohy. Tento muž, nebo spíš už jen lidský věchýtek, plný fenomenálních vědomostí, je zobrazen v perspektivě vesmíru. Je to metafora nekonečného vnějšího omezení. Jako by to byl obrovský tunel, u jehož vchodu dlí tato vysoce komplexní bytost, sahající svými nekonečně dlouhými paprsky hluboko dovnitř.

Ensemble Mosaik

Bettina Junge – flétna, Simon Strasser – hoboje, Christian Vogel – klarinet,
Chatschatur Kanajan – housle, Karen Lorenz – viola, Mathis Mayr – violoncello,
Ernst Surberg – klavír, Roland Neffe – bicí

Berlínský Ensemble Mosaik byl založen v roce 1997 a v současnosti je považován za jeden z nejlepších německých ansámbků specializovaných na novou hudbu. Jeho doménou je dlouhodobá spolupráce s experimentujícími skladateli, jejichž práci Ensemble Mosaik prezentuje v tematických koncertních řadách (jedná se o osobnosti, jako je Enno Poppe, Orm Finnendahl, Gösta Neuwirth, Rebecca Saunders, Sebastian Claren, Uros Rojko, Liza Lim nebo Harald Muenz). V centru zájmu ansámbku je rovněž propojování akustických nástrojů s digitálními technologiemi a zkoumání nových možností interpretační praxe – např. využívání scénických a vizuálních prvků v koncertní situaci (aktuální koncertní řada *Sichtbare Musik*). Soubor často pracuje s dosud málo známými mladými skladateli a hledá s nimi neobvyklé, nové výrazové možnosti komponované hudby. Za dobu své existence má Ensemble Mosaik na svém kontě přes 150 premiér, mnoho rozhlasových produkcí a řadu reprezentativních CD (u labelů jako je Schott, col legno, Kairos, Wergo apod.) a je opakovaně zván předními evropskými festivaly (Wien Modern, Donaueschinger Musiktage, Ultraschall, Huddersfield Contemporary Music Festival, MaerzMusik, Varšavský podzim, Klangwerkstatt in Berlin, Kunstfest Weimar, Musik der Jahrhunderte Stuttgart, musica viva Mnichov a další).

Gareth Davis – basklarinet, elektronika (Velká Británie)*The Standards Project***Bernhard Lang: *MyFunnyV.* (2010)****Elliott Sharp: *All the Klangs You Are* (2010)****Roland Dahinden: *Action for Jackson* (2010)****Petr Kofroň: *Sonetedu* (2012) PREMIÉRA****Peter Ablinger: *Parker Notch* (2010)****Eric Dolphy: *God Bless the Child* (1961)**

Internetové vysílání: 1. prosince 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Co vlastně je *The Standards Project* a jak vznikl?*(z rozhovoru s Garethem Davisem pro časopis HIS Voice 5/2012)*

Nejjednodušeji řečeno jde o průzkum klasických jazzových standardů. Na rozšíření nástrojových možností klarinetu a basklarinetu (a de facto na tom, že se basklarinet začal objevovat v roli sólového nástroje) mají jazzoví hudebníci lví podíl. Třeba Bill Smith, klarinetista v kapele Davea Brubecka, byl jedním z prvních, kdo se systematicky a detailně věnovali speciálním technikám klarinetu. Eric Dolphy v době, kdy byl v popředí zájmu jednoznačně saxofon, představil basklarinet jako plnohodnotný sólový nástroj, zvětšil jeho použitelný rozsah a dal zazářit jeho specifickým vlastnostem. Už jen to samo o sobě by pro mě byl dostatečný důvod k tomu, abych se těmi starými jazzovými kusy zabýval. Protože se ale pohybuji také v experimentálnějších polohách, pracuji s elektronikou, věnuji se volné improvizaci, noise a free rocku a zároveň interpretuji komponovanou současnou hudbu, chtěl jsem s repertoárem klasických standardů podniknout něco víc – de-konstruovat a re-konstruovat ty skladby pod zorným úhlem všech vyjmenovaných vlivů a přístupů. Princip tématu a improvizace byl doveden za posledních sedmdesát let do extrémů (zajisté skvěle), a ačkoli jsem se mu nechtěl vyhnout a priori a za každou cenu, přeci jen se mi zdálo přirozenější a zajímavější zvolit jinou cestu, jak standardy znovu uchopit. Ihned jsem věděl, že ta cesta je ve vytvoření distance mezi interpretem (to znamená v tomto případě mnou) a danou skladbou. Místo toho, abych sám nějak pracoval s původním materiálem, oslovil jsem skladatele, aby pro mne vytvořili nové skladby. Tím se otevírá, alespoň já to tak cítím, prostor pro velmi odlišné pohledy na věc. Konfrontuje se tu bezprostřední energie improvizace se silou přísné strukturovanosti a rovnováha mezi nimi je různě vychylována. Nešlo o to, vytvořit nějaké skladby ve stylu

jazzové fúze nebo prostě udělat něco, co má bezprostředně rozeznatelný vztah k originálu s výrazným tématem. To už udělali jiní, a udělali to velmi dobře. Já jsem naproti tomu chtěl, aby si skladatelé z originální skladby vzali jakýkoli prvek, který je zajímavý a který chtějí zkoumat, rozebrali ho na součástky a vytvořili z něj novou, samostatnou skladbu, která si nicméně vztah k originálu podrží tím, že z něj nějakým způsobem vyrůstá. Cílem bylo dát dohromady sadu skladeb, které se dají hrát v rámci jednoho programu jako jazzový set, který se poněkud zvrhne. Dekonstruovaný set nebo dekonstruované jazzové album, chcete-li.

Bernhard Lang

(*1957) V současnosti jeden z nejhranějších rakouských skladatelů je velkým znalcem tradiční hudby, ale minimálně stejnou měrou ho zajímá a inspiruje současná popkultura: DJing, rap, různé druhy techna apod. Bernhard Lang má za sebou skladatelskou a hráčskou minulost jazzového klavíristy a i v současnosti se občas věnuje laptopové improvizaci. Vedle klasické kompozice a klavíru

studoval filosofii a německou filologii. Je skladatelem velmi plodným (více než desítky skladeb pro velký orchestr, několik rozsáhlých hudebně-divadelních útvarů i úspěšná opera *I hate Mozart*) a spolupracuje s předními choreografy i hudebníky mimo oblast vážné hudby (např. s Philipem Jeckem, Christianem Fenneszem či Elliottem Sharpem). Po mnoho let byla ústředním tématem Langovy hudby práce se smyčkami (loops). K ní Langa inspirovaly filmy Martina Arnolda, experimentální gramofonisté a také Deleuzeův spis *Différence et répétition*. V posledních několika letech se Lang od smyček odklonil ve prospěch práce s počítačovými algoritmy na bázi celulárních automatů, s jejichž pomocí – na způsob vysoce sofistikovaného remixu – přetváří zpravidla již existující hudební materiál, někdy i celé rozsáhlé části historických skladeb (např. R. Strausse, Schönberga, Haydna a dalších skladatelů). Skladby z této nové Langovy série *Monádologií*, inspirované Leibnizovou filosofií, se vyznačují mnohdy poměrně dobře identifikovatelným vztahem k „originálu“, který je však charakteristicky rozostřen „zrněním“. Hudební předloha je rozdrobena na droboučké útvary („monády“), s nimiž pak skladatel operuje pomocí zmíněných algoritmů, simulujících např. buněčný růst.

MyFunnyV. (2010)

Jako ve svých ostatních *Monádologiích*, i v této skladbě se zabývám novým čtením archivního materiálu, který edituji a zpětně rekonstruuji. Je to první ze série podobných skladeb, jež jsou pokusem – v nejširším smyslu toho slova – o re-interpretaci jazzových standardů v kontextu současné komponované hudby a jejími prostředky. *My Funny Valentine* je můj oblíbený standard, hlavně nahrávka s Chetem Bakerem a Milesem Davisem.

Bernhard Lang

Elliott Sharp

(*1951) je klíčový protagonista newyorské downtownové experimentální scény. Věnuje se komponované hudbě a improvizaci, velkou inspirační roli hraje pro Sharpa už od teenagerovských let elektronická technologie (modifikuje či staví své vlastní nástroje) a do svých skladeb často přenáší principy převzaté z oblasti přírodních věd (matematika, biologie). V roli saxofonisty, basklarinetisty nebo kytaristy působil v celé řadě projektů, často také vystupuje sólově s elektronikou. Je autorem zvukových instalací, filmové hudby apod., pracuje rovněž jako producent. Sharpovy skladby byly představeny na mnoha významných festivalech (např. Benátské bienále, Klangbiennale Hesenského rozhlasu, Ostravské dny) a nalezneme je na repertoáru těles, jako je Ensemble Modern, JACK Quartet, XASAX, nebo Ensemble Resonanz. Sharp vede vlastní ansámbl Carbon (resp. Orchestra Carbon) a jeho diskografie zahrnuje desítky titulů.

***All The Klangs You Are* (2010)**

Název je velmi popisný, ale to „all“ nesmíme zaměňovat za „every“. Použil jsem postup, který se objevil už v mých předchozích skladbách (*String of Strings*, 1990, *Cryptid Fragments*, 1991, *Niobia*, 1994, *Forkbomb*, 1994, *City of Sand*, 1998, *Cave*, 2003, *Vortices*, 2006): nahraji instrumentalistu předvádějícího určitý repertoár gest, tuto nahrávku různými způsoby upravím a vytvořím novou zvukovou stopu. Ta pak slouží jako podklad pro napsaný nebo improvizovaný materiál, který dotyčný hudebník předvádí živě. V tomto případě hraje Gareth Davis z detailně zapsaného partu moji poctu pozdnímu, skvělému Ericovi Dolphymu.

Elliott Sharp

Roland Dahinden

(*1962) Švýcarský skladatel a trombónista. Studoval trombón a skladbu u Vinko Globokara na Scuola di Musica di Fiesole, ve Štýrském Hradci u G. F. Haase, dalšími jeho profesory byli např. Anthony Braxton a Alvin Lucier (Wesleyan University Connecticut) či Vic Hoyland (Birmingham University). Jako hráč na trombón se specializuje na novou hudbu a improvizaci v oblasti jazzu (spolupracoval s osobnostmi, jako jsou např. Anthony Braxton, Miles Davis, Pierre Favre, George Gruntz,

Quincy Jones a další). Své skladby Dahindenovi věnovali mnozí významní skladatelé – Peter Ablinger, Maria de Alvear, Anthony Braxton, John Cage, Peter Hansen, Hauke Harder, Bernhard Lang, Joelle Léandre, Alvin Lucier, Chris Newman, Pauline Oliveros, Hans Otte, Lars Sandberg, Wolfgang von Schweinitz, Daniel Wolf, Christian Wolff a jiní. Od roku 1987 pracuje v duu se svou manželkou, klavíristkou Hildegard Kleeb, jejich trvalým spolupracovníkem je i violista Dimitrios Polisoidis (Klangforum Wien). Dahinden spolupracoval také s vizuálními umělci: Guido Baselgia, Andreas Brandt, Stéphane Brunner, Daniel Buren, Rudolf de Crignis, Philippe Deléglise, Inge Dick, Rainer Grodnick, Sol LeWitt. Skladatelsky působí jednak jako autor koncertních skladeb, ve kterých

využívá možností nestandardního prostorového rozmístění hudebníků a často také elektroniky, jednak jako tvůrce zvukových instalací a zvukových soch. Dahindenovy nahrávky nalezneme na nosičích významných labelů, mezi mnohými jmenujme např. Mode Records, Hat Hut, Col Legno či Lovely Music.

Action for Jackson (2010)

Výchozím bodem je standard *Serene* Erica Dolphyho z roku 1960. *Action for Jackson* se zabývá vlastnostmi naší paměti – tím, co jsme schopni si pamatovat, a také, a to asi především, tím, jak si vesměs pamatujeme zkresleně a špatně. Provedení skladby je fyzickým pokusem – akcí – vybavit si Dolphyho originál. Originál, který se nám vlivem času dnes jeví jako fragmentovaný, podivný a chvílemi prostě chybný. Jak to bývá, zapamatované úryvky ovlivňují jeden druhý, zdánlivě nesouvisející detaily se skládají v nedokonalý obraz někdejšího celku. V tomto případě rozpomínání se na práci Jacksona Pollocka, které se zdají dokonale rezonovat s chaotickou, leč ve své podstatě už v zárodku strukturovanou jazzovou a freejazzovou hudbou té doby, soutěží se snahou vybavit si Dolphyho skladbu – myšlenky dotírají, doprovázejí, rezonují, odvádějí mě jinam.

Roland Dahinden

Petr Kofroň

(*1955) žije u Plzně, kombinuje práci v alternativní sféře s prací v kamenných institucích (naposledy jako šéf orchestru Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni). Napsal několik mystifikačních knih, básnických sbírek a divadelních her, v poslední době se věnuje interpretaci svých písní s romským souborem Kofroň Magic Band.

(Poznámka PB: Petr Kofroň to chtěl takto. Já zase chci dodat, že bez Kofroně dirigenta, skladatele, esejisty a osvětového činitele (!) si hudbu v českých zemích posledních třiceti let vůbec nelze představit...)

Sonetedu (2012) PREMIÉRA – skladba na objednávku festivalu Contempuls

Sonetedu je mechanická počítačová hra. Už dávno jsou pryč doby, kdy se toužilo po tom, aby počítač hrál jako živý člověk. Dnes musí živý člověk hrát jako počítač.

Peter Ablinger

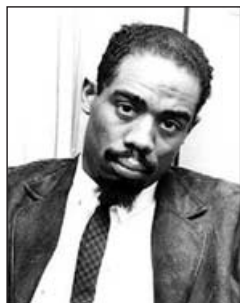
(*1959) začal studovat uměleckou grafiku a jazzový klavír, své vzdělávání nicméně dokončil jako skladatel u Gösta Neuwirtha a Romana Haubenstocka-Ramatiho ve Štýrském Hradci, respektive ve Vídni. Od roku 1982 žije v Berlíně, kde stál u zrodu několika festivalů a zorganizoval nespočet koncertů. Ablingerovo dílo zahrnuje široké spektrum položek, od tradičně notovaných skladeb přes sound-artové instalace po konceptuální umění. Jeho hlavním

tématem je slyšení, vnímání, k jehož podstatě a paradoxům nás často přivádí skrze nestrukturovaný hluk-šum (čeština nemá obdobu německého *das Rauschen* nebo anglického *noise*, které odpovídají např. zvuku moře, vodopádu, suchého listí, bílému šumu apod.). V mnohých skladbách jde Ablingerovi o navození situací, kdy zahlceni masou nestrukturovaného zvuku ve snaze „najít informaci“, najít pomyslnou cestu skrz amorfní masu hluku, náhle „uslyšíme své vlastní slyšení“, neboli uvědomíme si, co sami ze sebe do slyšeného zvuku vkládáme a čím ho tak pro sebe děláme uchopitelným, strukturovaným: poznáváme a přímo zažíváme danosti a stereotypy sluchového vnímání. Ablinger nicméně pracuje jak s elektronickými prostředky, tak s tradičními nástroji. Je považován za jednoho z neoriginálnějších tvůrců současné hudby, jeho skladby a instalace se pravidelně objevují na nejvýznamnějších festivalech v Evropě a USA, je často zván jako přednášející prestižními univerzitami. V roce 2008 obdržel cenu Andrzeje Dobrowolského za celoživotní dílo, v roce 2010 pak *Deutscher Klangkunst-Preis*.

Parker Notch (2010)

Nástrojový part je výsledkem počítačově automatizované transkripce nahrávky Charlieho Parkera *Lester Leaps In*. Tato původní nahrávka představuje jednu z vrstev skladby, je však oříznuta (*notch filter*) v pásmu 200–1100 Hz, takže byly odebrány veškeré fundamentály Parkerových tónů. Vzniklá „díra“ v nahrávce dává prostor pro velmi virtuózní linii sólisty (tempo je 347 úderů za minutu), která je tak něčím na způsob karaoke. Ani toto sólo, ani původní „doprovodná“ skladba však skoro nejsou slyšet, neboť jsou téměř kompletně pohlceny statickým, monochromatickým šumem vytvořeným z veškerého zvukového materiálu původní nahrávky.

Peter Ablinger

Eric Dolphy

(1928–1964) Legendární americký jazzman, hráč na altsaxofon, flétnu a basklarinet. Proslul jako průkopník rozšířených nástrojových technik basklarinetu a byl jedním z prvních sólových flétnistů v jazzové oblasti (hrál ale také například Varéseho *Density 21.5*). Stylově se pohyboval na poli mezi freejazzem a vysoce abstrahovaným be-bopovým harmonickým základem. Spolupracoval např. Charlesem Mingusem a Johnem Coltranem, mnoho nahrávek vytvořil jako lídr vlastních projektů nebo zcela sólově. Zemřel v Berlíně na diabetickou kómu, protože nemocniční lékaři automaticky předpokládali,

že se jedná o předávkování. Byl posmrtně uveden do síně slávy časopisu *Down Beat* v roce 1964.

God Bless the Child (1961)

Dolphyho slavná parafráze na song Billie Holiday a Arthura Herzoga Jr. z roku 1939 je excelentní ukázkou jeho umění hry na basklarinet. Poprvé byla zaznamenána v klubu *Five Spot Café* na jednom z koncertů, jimiž vrcholila Dolphyho a Booker Littleova dvou týdně rezidence. Následně ji Dolphy s velkým úspěchem prováděl na svém evropském turné, kde byla také několikrát nahrána.

Gareth Davis

hraje na klarinety, což je důsledkem poněkud impulzivního nákupu během lelkování a okukování výloh v Covent Garden. Stalo se to zhruba deset let před tím, než se z dvacátého století stalo století aktuální. Velmi šťastnou se ukázala rovněž existence značně překrásného (a co je důležité, značně levného) bazaru s deskami ne dále než deset metrů od autobusové zastávky, jejíž sedmileté využívání příčinně souviselo s Davisovou školní docházkou. Toto plus každodenní roznášení novin vyústilo v rozvoj Davisova poněkud eklektického, zaprášeného a vůbec obtížně klasifikovatelného hudebního vkusu. Výsledek toho všeho: koncertní a nahrávací činnost sahající od klasických koncertů po nové skladby autorů, jako jsou Bernhard Lang, Toshio Hosokawa a Jonathan Harvey. Spolupráce s Neue Vocalsolisten Stuttgart a JACK Quartet, a také improvizace s cellistkou Frances-Marie Uitti, Elliottem Sharpem a elektronickými performery à la Scanner nebo Machinefabriek.

A NAP (Slovensko)**Miki Skuta** – klavír**Enikő Ginzery** – cimbál**Ronald Šebesta** – klarinet**Jozef Lupták** – violoncello**Ivan Palacký, Peter Graham** – elektronika**Anton Steinecker:** *Notturmi* (výběr) (2001–2003)**Luboš Mrkvička:** *Trio A B C D* (2007–2012) PREMIÉRA**Peter Graham:** *A Nap – Funeral Music for Mauricio Kagel* (2009)

Internetové vysílání: 2. prosince 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Anton Steinecker

(*1971) V letech 1993–1995 navštěvoval soukromé hodiny kompozice u Tadeáše Salvy a v letech 1993–1998 studoval skladbu na VŠMU v Bratislavě (Jozef Sixta, Dušan Martinček). V rámci tohoto studia absolvoval stáž na pražské HAMU (1995–1996, Svatopluk Havelka, Juraj Filas). V letech 1998–2000 studoval kompozici na The Jerusalem Rubin Academy of Music and Dance (Mark Kopytman). Od roku 2002 do roku 2005 byl studentem kompozice na Hochschule des Saarlandes für Musik und Theater v Saarbrücken (Theo Brandmüller). Studia završil jako doktorand na VŠMU v Bratislavě (1999–2010, Dušan Martinček, Vladimír Bokes). Zúčastnil se několika mezinárodních kompozičních kurzů: 8th International Summer Program in Composition CASMI 2001 Praha (Ladislav Kubík), Ostravské dny nové hudby 2001, 2003 (Jean-Yves Bosseur, Alvin Lucier, Petr Kotík, Christian Wolff, Tristan Murail), Masters de Pontlevoy 2003, Francie (Mark Kopytman), Internationalen Ferienkursen für Neue Musik Darmstadt 2003 (Brian Ferneyhough, Chaya Czernowin, Toshio Hosokawa, Enno Poppe). V roce 1996 získal na soutěži uspořádané u příležitosti Roku slovenské hudby třetí cenu za skladbu *Jaj, Bože môj!* pro smíšený sbor a capella. V roce 2004 bylo jeho *Smyčcové trio* oceněno cenou SOZA za nejúspěšnější skladbu mladého autora v oblasti vážné hudby. Mezi skladbami Antona Steineckera najdeme kompozice pro různá žánrová a nástrojová obsazení: smyčcové kvartety a tria, klavírní tria, sborové skladby, dechové a cimbálové kvinteto, Magnificat, kantátu, orchestrální skladby, fragment komorní opery a skladby pro různé sólové nástroje stejně jako pro sbor a capella.

Jeho díla jsou uváděna na festivalech a koncertech v ČR, Polsku, Rusku, Francii, Izraeli, Německu, Rakousku, USA a na Slovensku. Některé kompozice byly nahrány a vysílány Slovenským rozhlasem v Bratislavě a Saarlandischer Rundfunk v Saarbrücken a vydané na CD.

„Svoju hudbu vnímam ako organický tok celku vyznačujúci sa snahou o jednotnosť: vychádzajú z prvotného hudobného substrátu, jadra – pretkaný hoketovou technikou – a zjednotený s mne vlastným materiálom charakteristickým chromatinizujúcimi prvkami anticipujúcimi napätie a úzkymi intervalmi. Substanciou mojej hudby je expresivita, ľudské gestá a na Blízky východ späť ukazujúca prastará rezonancia.“

Notturmi pro sólový cimbál

Notturmo I. – Zlý sen (2001)

Notturmo II. – V lese (2002)

Notturmo IV. – Ťažké usínanie (2003)

Notturmo V. – V polospánku (2003)

Každé jedno Notturmo odzrkadľuje rôznym spôsobom individuálny obsah zvukov, myšlienok a pocitov noci stvárněných príznačným hudobným materiálom. V charakteristických kusoch sú využité zvukové a interpretačné možnosti nástroja. Viacdimenzionálny kus meditatívneho charakteru (II.) je pretkaný improvizáčnymi elementmi. Zvuk drevených paličiek v ňom figuruje v rámci kontextu viacerých vrstiev. Spolu s dynamickým a kontrastným kusom (V.), stoja v dualizme s tichým dielom (IV.), ktorý využíva viac sonoristické možnosti nástroja. V Notturme I. tvorí vokálny element koherenciu s alikvotami cimbalu. Skladby sú venované a inšpirované sólistkou Enikő Ginzeri.

Anton Steinecker

Luboš Mrkvička

(*1978) Po maturitě na gymnáziu studoval tři roky na Státní konzervatoři v Praze u Bohuslava Řehoře a poté na HAMU ve třídě Milana Slavického (doktorát 2009). Během svých studií vedle řady různých kompozičních workshopů absolvoval studijní stáž na Royal College of Music v Londýně u Davida Sawera. Pohybuje se výhradně v oblasti čistě instrumentální hudby, píše pro různá nástrojová obsazení od malých komorních seskupení po velké orchestry. Stylově vychází z tradice strukturalistické, konstruktivistické avantgardy druhé poloviny století, velký důraz klade na propracovanost harmonického aspektu své hudby. V současnosti působí jako pedagog na katedře skladby HAMU, kde vyučuje skladbu a teoretické předměty zaměřené na kompoziční techniky hudby 20. a 21. století. Působí též jako učitel skladby na New York University v Praze.

Trio (2007–2012) pro klarinet, violoncello a klavír
PREMIÉRA částí B, C, D

část D vznikla na objednávku festivalu Contempuls

V roce 2007, kdy jsem začal psát první část Tria, mě můj už tehdy dlouhodobý přístup k vlastní kompozici jako otevřené formě, která nemá definitivní začátek ani konec, ale zároveň si udržuje jednoznačné směřování a relativní samostatnost dílčích částí, logicky dovedl k velmi prostému řešení: psát skladby, u nichž nebude stanoven konečný počet částí a zároveň bude možné měnit jejich pořadí, a vzhledem k jejich samostatnosti je bude možné provozovat i jednotlivě či libovolný výběr z nich. Do jediné skladby tak části spojuje pouze jejich instrumentální obsazení. Od roku 2007 jsem tímto způsobem dokončil několik „prvních“ částí pro různá obsazení. Stále víc jsem si ale uvědomoval, že navzdory tomu, že pro mě samotného je tento způsob práce naprosto automatický, pro kohokoli dalšího zůstává jeho smysl dosti vágní a bude tomu tak až do chvíle, dokud nebude k jednotlivým skladbám existovat částí více. Trio se čtyřmi dokončenými částmi (díl A je z roku 2007, B z roku 2009, C z roku 2011 na objednávku ansámblu Prague Modern, a D z roku 2012 na objednávku festivalu Contempuls) se v tomto ohledu zatím dostalo nejdál.

Luboš Mrkvička

Peter Graham

se narodil jako Jaroslav Pokorný roku 1952 v Brně. Když mu bylo asi dvanáct, uslyšel v rozhlasovém pořadu s hudebními kuriozitami úryvek ze skladby Johna Cage *Imaginary Landscape No. 4*. To podnítilo jeho zájem o soudobou hudbu. Po absolutoriu brněnské konzervatoře (varhany, skladba) pokračoval ve studiu kompozice u Aloise Piňose na JAMU.

V letech 1975–1980 si dopisoval s Petrem Kotíkem, který mu prostřednictvím své žačky Sue Stenger poskytl tehdy u nás nedostupné materiály, včetně Cageovy knihy *Silence*. Po studiích prochází různými existenčními provizorií a hlavní pozornost věnuje komponování. V roce 1984 byl vyzván Ochraným svazem autorským (OSA), aby si zvolil pseudonym z důvodu identického jména s jiným autorem. „Graham“ byla přezdívka, kterou si v divadle, kde tehdy pracoval, vysloužil pro své vegetariánství. Slovenské (nikoliv anglické!) „Peter“ si dal podle legendárního, dnes již nežijícího režiséra Petera Scherhaufera, který jeho přezdívku vymyslel. 1988 se oženil s Julií Šťastnou a vzal si zároveň její příjmení, protože nechtěl, aby se lidé posmívali, že už není „šťastná“, když se vdala... (OSA nicméně trvá na zavedeném pseudonymu.) Kromě řady skladeb, které občas zaznívají v různých zemích, napsal i několik knih a množství textů o hudbě. V letech 1993–2009 byl dramaturgem festivalu Expozice nové hudby v Brně. Hudba Petera Grahama se vzpírá jednoduchému popisu, jejím charakteristickým rysem je proměnlivost a otevřenost v používání rozmanitých hudebních prostředků. Základna, z níž vyrůstá jeho hudební jazyk, je poměrně široká: od evropské historické hudby přes autentický folklór a mimoevropské hudební kultury až k ozvěnám jazzu a rocku. Tyto vlivy jsou však obvykle silně přetaveny a objevují se pouze v některých dílčích aspektech. Podobně jako Erik Satie je Graham vždy připraven „začít znovu od nuly“.

***A Nap – Funeral Music for Mauricio Kagel* (2009) pro klavír, cimbál a rušivé zvuky**

Kdo by neznal ono neodolatelné puzení k dennímu spánku – myšlenky se zpomalují, chvílemi se zastavují úplně, realita uniká... Na pomezí snu a bdění dostávají i ty nejobyčejnější

vjemy či nápady podivný význam. Také o smrti se někdy mluví jako o pouhém „zdřímnutí“. Tato skladba pro cimbál a klavír je jakousi vzpomínkou na skladatele Mauricia Kagela (1931–2008). Podobně jako on sám rád využíval materiálu jiných skladatelů, zde je použito tónových výšek z jeho skladby *Pan*, které jsou ovšem přetransformovány do velmi odlišného hudebního tvaru. Na několika místech vstupují do hudby vnější rušivé momenty, které sice mohou být jakéhokoliv druhu, ale zde je to domácí elektronika Ivana Palackého a také drobné úryvky z Kagelových skladeb reprezentujících jeho různá období. V závěru se ozývá zrychlená montáž těchto úryvků, ovšem v obrácené chronologii – podobně jako se prý člověku před smrtí promítá život pozpátku.

Peter Graham

Enikő Ginzery

studovala hru na cimbál na konzervatoři v rodné Bratislavě, posléze na Akademii Franze Liszta v Budapešti. Postgraduální studium v oboru současná hudba absolvovala na Hochschule des Saarlandes für Musik und Theater v Saarbrücken. V letech 1997–1999 se několikrát zúčastnila mezinárodních kurzů vedených Györgym Kurtágem. Od roku 1995 absolvovala několik koncertních turné po Evropě i USA, kde se představila jako sólistka i s různými orchestry a ansámblly. Ginzery se věnuje interpretaci sólové cimbálové literatury a komorní tvorby. Sólisticky spolupracovala s tělesy, jako je Slovenská filharmonie, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR, Radio-Symphonieorchester Wien, Orchester der Komische Oper Berlin, Helsinki Philharmonic Orchestra, Klangforum Wien, musikFabrik, Ensemble Modern, Konzerthausorchester Berlin, Rundfunk-Sinfonieorchester Saarbrücken, SWR Rundfunkorchester Baden-Baden und Freiburg, Kammerensemble Neue Musik Berlin, Ensemble L'Art Pour L'Art a dalšími. Spolupracovala s dirigenty, jako je Sylvain Cambreling, Gabriel Chmura, Zoltán Peskó, Zsolt Nagy, Bertrand de Billy, Anton Zapf, Heinrich Schiff, Roland Kluttig, André de Ridder, Bystrík Režucha, Marián Lejava a další. Široký ambitus jejího repertoáru zahrnuje skladby od středověku po současnost. Soustředí se i na původní literaturu 17. a 18. století pro psaltérium (historický název cimbálu). Na svých koncertech představuje i vlastní transkripce, ale hlavním předmětem jejího zájmu je interpretace děl současných autorů komponujících pro sólový cimbál a různá nástrojová seskupení s účastí cimbálu. Premiérovala více než padesát skladeb současných autorů. V roce 2009 premiérovala koncert pro sólový cimbál Psallo Hanse-Joachima Hespose s orchestrem Südwestrundfunk Stuttgart. Je zakladatelkou souboru pro starou hudbu Dulci Vento. Součástí jejich uměleckých aktivit jsou i početné projekty a workshopy pro děti a studenty, např. Music Understanding (European Week Hamburg, 2005) či Large and Small – Hand in Hand (Bratislava, 2010). Je spoluorganizátorkou a dramaturgyní (spolu s klavíristou Ivanem Šillerem) Mezinárodních uměleckých kurzů Tokaj ve Velkém Kamenci (2008 a 2011).

Miki Skuta

Klavírista, skladatel, improvizátor. Spolupracoval s vynikajícími hudebníky v oblasti vážné hudby i jazzu: Bertl Mütter, Angelika Kirschlager, Christian Muthspiel, Elisabeth Kulman, Wolfgang Muthspiel, Benjamin Schmid, Tomasz Stanko, Didier Lockwood, Mark Feldman, Jiří Stivín, Ernesto Molinari, Juraj Bartoš, Marek Piaček a další. Vystupoval jako sólista nebo člen různých souborů (Österreichisches Ensemble für Neue Musik,

die reihe, Bruckner Orchester Linz, Slovenský komorní orchestr, Symfonický orchestr Danubia Budapest, Slovenská filharmonie, Capella Istropolitana atd.), na festivalech, jako je Ludwigsburg International Festival, International Liszt Fesztivál, Biennale Salzburg, Kunstfest Weimar, Zürich Jazz Festival, The Piano Budapest, BHS, Saalfelden Jazz Festival, Kontrasty Lvov, Varšavský podzim a další. Jako sólista spolupracoval s těmito dirigenty: Johannes Kalitzke, David McQueen, Domonkos Héja, Daniel Gazon, Bohdan Warchal, John C. Whitney, Martin Sieghart, Christian Muthspiel, Róbert Stankovský, Ondrej Lenárd, Szymon Byvalec, Theodore Kuchar a další. Kromě mnoha jiných nahrávek (Amadeo, NEOS, BMG, Lotus, OEMH Classic, ORF) nahrál pro label Opus Trading čtrnáct Beethovenových sonát a pro vydavatelství Hevhetia *Goldbergovy variace*. Tato nahrávka získala v BBC Music Magazine nejvyšší, pětihvězdičkové hodnocení. Díky tomu měl Miki Skuta v roce 2005 svůj debutový recitál v Londýně a v Paříži. Jeho další CD s díly J. S. Bacha (Tokáty, Chromatická fantazie a fuga) dostalo v únoru 2006 opět to nejvyšší ocenění v BBC Music Magazine. Od roku 1993 jeho kompozice (jazz, pop, současná vážná hudba) zazněly v Rakousku, Německu, ve Švýcarsku, Francii, Anglii, Holandsku a Maďarsku na přibližně osmdesáti koncertech. V roce 2005 dostal Skuta objednávku na houslový koncert pro rakouského houslistu Benjamina Schmida. *Violinkonzert 2006* měl premiéru v červnu 2006 v Salcburku a od té doby zazněl na dalších deseti koncertech. V roce 2006 byl Miki Skuta vyznamenán cenou Křišťálové křídlo a cenou Fritze Kafendy. V roce 2010 byl předsedajícím hudebním ředitelem mezinárodního festivalu Arcus Temporum v Maďarsku. S manželkou Norou Skutovou založil klavírní duo, které se od svého vzniku v roce 1996 zaměřuje na uvádění děl 20. století.

Jozef Lupták

je jednou z nejvýraznějších osobností na současné slovenské hudební scéně. Absolvoval konzervatoř a VŠMU v Bratislavě, poté pokračoval ve studiích na Royal Academy of Music v Londýně. Zúčastnil se mistrovských kurzů u světových violoncellistů (Šafran, Parisot, Tsutsumi, Monighetti) a je vítězem několika národních i mezinárodních soutěží (Rakousko, Slovensko, Velká Británie, Španělsko). Jako sólista spolupracoval s dirigenty jako jsou Andrew Parrot, Jiří Bělohlávek, Leoš Svárovský, Andrew Mogrelia, Olivier Grangean, Héja Domonkos, Vladimír Černušenko, Bohdan Warchal, Ondrej Lenárd a další, a s předními slovenskými a zahraničními orchestry (např. Kapella Petrohrad, Brněnská filharmonie, Pražská komorní filharmonie, Slovenská filharmonie, Symfonický orchestr Slovenského rozhlasu). Realizoval několik nahrávek CD (mj. kompletní svity pro sólové violoncello J. S. Bacha, projekt *Cello* spojující výtvarné umění a současnou hudbu inspirovanou J. S. Bachem, či premiérové nahrávky děl Vladimíra Godára) a inicioval vznik mnoha děl současných slovenských autorů. V roce 2006 vyšel živý záznam Luptákova debutového koncertu v Londýně (společně s Norou Skutovou a Robertem Cohenem). Je zakladatelem a uměleckým ředitelem festivalu Konvergence, který se v letošním roce koná již po třinácté. V roce 2010 vyšel jeho projekt chasidských písní či romský projekt After Phurikane. Lupták připravuje několik nových CD, mimo jiné pěti violoncellových koncertů od slovenských autorů zkomponovaných přímo pro něho či projekt vlastních improvizací. V roce 2010 získal Cenu ministra kultury SR za svoji sólovou koncertní činnost a realizaci festivalu Konvergence.

Ronald Šebesta

(*1967) je jedním z předních slovenských orchestrálních a komorních hráčů na klarinet. Po studii v Bratislavě (VŠMU) a Boulogne (Francie) začal svoji kariéru roku 1993 jako první klarinetista Symfonického orchestru Slovenského rozhlasu. Od roku 1996 zaujímá stejnou pozici v komorním orchestru města Bratislavy Cappella Istropolitana. Jeho zájmy týkající se současné hudby ho vedly k založení ansámblu VENI (od r. 1988) a později experimentálních souborů pro improvizovanou hudbu Vapori del Cuore (1995–2004) a slovensko-rakouské skupiny DON@U.com (od r. 2004). V letech 1997–2004 spoluzaložil soubor Opera Aperta Ensemble a podílel se na jeho uměleckém vedení. Dlouhodobě spolupracuje s klavíristkou Norou Skutovou ve formaci *Duo Eliason* (od r. 1990). V posledních letech úzce spolupracuje zejména se svým bratrem Róbertem na poli historicky poučené interpretace, kde je jejich hlavním projektem trio dobových basetových rohů LOTZ (od r. 2004). Jako orchestrální hráč na historický model klarinetu v poslední době účinkuje zejména s vídeňskou Wiener Akademie a budapeštským Orfeo Orchestra. Jeho sólová vystoupení s orchestry jsou sporadická, ale pravidelná. V roce 2012 opakovaně uvedl sólový recitál pod názvem *Classic Malts*. Od roku 2002 působí pedagogicky na VŠMU jako učitel hry na klarinet a komorní hudby.

Ivan Palacký

(*1967) Hudebník (preparované diktafony, kytara, minidisk, amplifikovaný jednolůžkový pletací stroj Dopleta 160) a architekt. Hrál (v osmdesátých a na začátku devadesátých let) v různých skupinách a účastnil se rozmanitých hudebních projektů. Absolvoval mnoho koncertů se skupinou Sledě, živé sledě. V současnosti je členem ambi(val)entního dua Tílko (s Jennifer Helia DeFelice) a audiovizuálního improvizčního dua Koberce, záclony (s Filipem Cenkem). Vede si zvukový deník ze svých cest – zaznamenává útržky příběhů, podivné zvuky a rozmanité „akustické chyby“. Od roku 2002 se věnuje volné improvizaci a rád se zúčastňuje krátkodobých projektů (spolupráce s duem Cremaster, Ruth Barberán a Margaridou Garcia, Willem Guthriem, Andreou Neumann, Klausem Filipem ad.), stejně jako rád hraje sám. Od roku 2005 se jeho hlavní zálibou stalo dolování zvuků z amplifikovaného jednolůžkového pletacího stroje Dopleta 160. Jako architekt se zajímá o architekturu bez „stavění“, sociologické metody v projektování a morfogenetické mapy v digitální architektuře.

Gareth Davis & Machinefabriek*Let me die before I wake...***Gareth Davis** – basklarinet (Velká Británie)**Rutger Zuydervelt** – efekty, smyčky, elektronika (Holandsko)

Internetové vysílání: 1. prosince 2012, 21:00–24:00 www.contempuls.cz

---

Garteh Davis o improvizaci *Let me die before I wake*, vycházející ze stejnojmenné skladby Salvatoreho Sciarrina (z rozhovoru pro časopis HIS Voice 5/2012):

S Sciarrinem spolupracuji už asi dvanáct let na různých projektech. Skladba *Let me die before I wake* byla vlastně první, nad kterou jsme se setkali. Napsal ji zkraje osmdesátých let původně pro B klarinet. Poté, co jsem ji několikrát hrál, jsem získal dojem, že by se výborně hodila pro basklarinet, takže jsme s Sciarrinem společně vytvořili novou verzi. Dopadla opravdu skvěle a je to vlastně samostatná nová skladba, protože její vyznění se od té původní dost odlišuje. (...) V této skladbě skladatel použil způsoby hry, které vyloženě evokují zvukový svět, jenž obvykle spojujeme s volnou improvizací. Vše je detailně vypsáno, ale co do zvukového vybavení je to totožné. Při naší spolupráci s Rutgerem Zuyderveltem (alias Machinefabriek) se stále snažíme stavět na nápadech, které jsme použili dříve, a dál je rozvíjet. Děláme spolu už několik let a vytvořili jsme tři alba, která, ačkoli jsou ve skutečnosti velice přísně strukturovaná, vycházejí ze světa volné improvizace. Po zvukové stránce se Sciarrinova skladba výborně prolíná s oblastmi našeho zájmu, takže jsme se rozhodli využít ji jako výchozí bod pro nové uchopení notového materiálu, kdy je daná skladba posunuta do jiných poloh, ale neztrácí původní identitu. V tomto případě se jedná o velice jednoduchý koncept. Ostatně Sciarrino již má za sebou podobné projekty, třeba spolupráci se soundartistou Robinem Rimbaudem (alias Scanner) a ansámblem Alter Ego, kdy je jeho hudba manipulována a upravována v reálném čase. Já jsem ale chtěl v tomto případě použít původní skladbu jako svého druhu téma, které zazní nedotčené, bez narušení, a teprve pak je dále zpracovááno. Vlastně se tak vracím k samým kořenům *The Standards Project*, k principu tématu a improvizace. Sciarrinova skladba slouží jako odrazový můstek, jejím prostřednictvím jsou vymezeny souřadnice určitého zvukového prostoru, který pak dále nafukujeme, vytyčujeme nám směr dalšího postupu.

Salvatore Sciarrino

(*1947) Hudbu italského skladatele Salvatore Sciarrina lze možná nejlépe charakterizovat oxymóronem jako „akustické divadlo nočních zvuků“. Evokuje napětí a tajemnost nočních šelestů, náhlá zaskřípnutí starého nábytku, vzdálené zvuky moře a nočního hmyzu. Sciarrino je ve svých asociacích vrcholně psychologizující a vědomě manýristický, až dekadentní – jakoby ve skladbách tohoto autora cosi neustále „viselo ve vzduchu“, jakoby předznamenávaly dramatickou

akci, která však jako taková bývá jen naznačena nebo úplně zamlčena. Sciarrino preferuje extrémní dynamické rozdíly, respektive většinou velmi slabé zvuky na samé hranici ticha, a typicky staví na sugestivním opakování několika jednoduchých prvků. Je hrdým samoukem a svůj originální a přes bezmála čtyři desítky let téměř neměnný hudební jazyk nalezl již velmi záhy. Vytvořil velké množství skladeb (např. více než deset rozsáhlých oper) a již po mnoho let patří k největším „hvězdám“ soudobé vážné hudby – mimo jiné jako jeden z těch, kdo se zasloužili o nebyvalé obohacení palety nástrojových zvuků a zvláštních technik.

Gareth Davis

viz stranu 30

Rutger Zuydervelt (Machinefabriek)

(*1978) Narodil se v Apeldoornu v Holandsku, působí v Rotterdamu. Jako Machinefabriek vystupuje od roku 2004. Vyjma několika lekcí hry na klavír a kytaru v mládí je hudebním samoukem, vystudoval grafický design. Vlastní grafické řešení obalů svých nahrávek považuje za integrální součást hudby. Ta v sobě spájí prvky ambientu, současné vážné hudby, minimalismu, drone music a estetiky terénních nahrávek. Po několika CD-R vydaných vlastním nákladem debutoval oficiálním titulem *Marijn* na labelu Lampse v roce 2006, od té doby pravidelně vycházejí jeho nahrávky u vydavatelství Type, Home Normal, 12K, Dekorder, Digitalis, Experimedia nebo Staalplaat. Živé hraní je důležitou součástí Zuyderveltovy práce, koncertoval v Rusku, Izraeli, Japonsku, Kanadě, Turecku a v několika evropských zemích. Mezi jeho spolupracovníky patří vedle Garetha Davise např. Ralph Steinbrüchel, Jaap Blonk, Aaron Martin, Peter Broderick, Frans de Waard, Wouter van Veldhoven, Simon Nabatov, Xela, Simon Scott, Steve Roden nebo Tim Caitlin. Pracuje rovněž s vizuálními umělci, je autorem hudby k tanečním představením, filmům, videoinstalacím a zvukovým skulpturám. Realizoval instalace pro Stedelijk Museum Amsterdam a Nizozemský Institut pro architekturu. Interdisciplinární projekty představují stále významnější součást Zuyderveltova tvůrčího výstupu.

METROPOLITNÍ OPERA NA PLÁTNECH KIN

WWW.METINHD.CZ
WWW.AEROFILMS.CZ

SEZONA 2012–13

13. ŘÍJNA 2012 / G. DONIZETTI
L'ELISIR D'AMORE (NÁPOJ LÁSKY)

27. ŘÍJNA 2012 / G. VERDI
OTELLO

10. LISTOPADU 2012 / T. ADES
THE TEMPEST (BOUŘE)

1. PROSINCE 2012 / W. A. MOZART
LA CLEMENZA DI TITO (TITUS)

8. PROSINCE 2012 / G. VERDI
UN BALLO IN MASCHERA (MAŠKARNÍ PLES)

15. PROSINCE 2012 / G. VERDI
AIDA

5. LEDNA 2013 / H. BERLIOZ
LES TROYENS (TROJANÉ)

19. LEDNA 2013 / G. DONIZETTI
MARIA STUARDA (MARIE STUARTOVNA)

16. ÚNORA 2013 / G. VERDI
RIGOLETTO

2. BŘEZNA 2013 / R. WAGNER
PARSIFAL

16. BŘEZNA 2013 / R. ZANDONAI
FRANCESCA DA RIMINI

27. DUBNA 2013 / G. F. HÄNDEL
GIULIO CESARE (JULIUS CAESAR)

The Met
ropolitan
Opera

THE MET: LIVE IN HD SERIES IS MADE POSSIBLE BY A GENEROUS GRANT
FROM ITS FOUNDING SPONSOR

The Neubauer Family Foundation

GLOBAL CORPORATE SPONSORSHIP OF THE MET LIVE IN HD
IS PROVIDED BY

Bloomberg

THE HD BROADCASTS ARE SUPPORTED BY

Toll Brothers
Americana Linenette Home Builders

DRŽITEL LICENCE PŘENOSŮ
DO ČR A SR

UVÁDĚNO VE SPOLUPRÁCI

BOSKOVICE – BRNO – ČESKÉ BUDĚJOVICE – DĚČÍN – HODONÍN – CHOTĚBOŘ – JABLONEC NAD NISOU – KLATOVY – KOPŘIVNICE
– KUTNÁ HORA – NÁCHOD – OLOMOUC – OSTRAVA – PARDUBICE – PLZEŇ – PRAHA – SEMILY – TEPLICE – TÝN NAD VLTAVOU

ANNA NETREBKO V OPĚŘE L'ELISIR D'AMORE
FOTO: NICK HAVICAN / METROPOLITNÍ OPERA

klasická hudba, jazz a world music

HARMONIE

jsou vaše oči do světa klasické hudby

Kontakt a předplatné: nakladatelství Muzikus, Novákových 8, 180 00 Praha 8, e-mail: infoh@muzikus.cz, tel.: 266 311 701, 266 311 703, fax: 284 820 127
on-line na <http://www.muzikus.cz>

HUDEBNÍ ROZHLEDY

ROZHOVORY | UDÁLOSTI | FESTIVALY
KONCERTY | HORIZONT | OPERA
BALET | MUZIKÁL | ZAHRAŇIČÍ
STUDIE | KOMENTÁŘE | KNIHY
SVĚT HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ
REVUE HUDEBNÍCH NOSIČŮ

Adresa redakce:

Radlická 99, 150 00 Praha 5
tel.: 251 552 425, 251 550 208
e-mail: rozhledy@volny.cz
www.hudebnirozhledy.cz

ZVÍŘE NIKDY NESPI

A2

kulturní čtrnáctideník

advojka.cz

Exkluzivní obsah • Nový grafický design • Vychází v Brně od roku 1969

Žádejte tvrději u dobrých knihkupců • Využijte výhodného ročního předplatného • Cena vás příjemně překvapí

www.opusmusicum.cz

his VOICE

**časopis
o jiné hudbě**

www.hisvoice.cz
jiná hudba v síti

předplatné zajišťuje SEND, www.send.cz
předplatne@send.cz
call centrum denně 8 – 18 hod.: 777 333 370
sms: 605 202 115
www.hisvoice.cz/předplatne.html

Předplatte si časopis HIS Voice

- ☐ získáte časopis za výhodnou cenu
- ☐ každé nové číslo naleznete ve své schránce
- ☐ získáte online přístup do archivu časopisu
- ☐ podpořte nás

Varianty předplatného

- a) tištěná verze časopisu – roční předplatné: 330 Kč
studentské roční předplatné 240 Kč
- b) elektronická verze časopisu – roční předplatné: 290 Kč
+ bonus zdarma: online přístup do archivu časopisu HIS Voice
- c) kombinované předplatné (tištěná + elektronická verze) – roční předplatné: 390 Kč
+ bonus zdarma: online přístup do archivu časopisu HIS Voice

Časopis je dvouměsíčník, roční předplatné představuje 6 čísel časopisu.

czech music quarterly

The established English-language magazine exploring the stirring universe of remarkable Czech classical music.

The magazine focuses on various aspects of the Czech music scene, from classical to jazz, and brings fresh information both for music professionals and everyone else with a keen interest in music. It offers studies on Czech music, interviews and portraits of Czech composers and performers, covers major events and provides reviews, all written by leading musicologists in an attractive style.

Applications for iOS, Android

Available in printed and electronic editions

www.czech-music.net

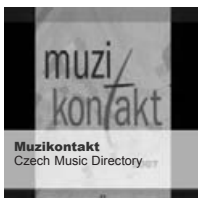
Published by the Czech Music Information Centre

HIS Voice
Bimonthly magazine in Czech

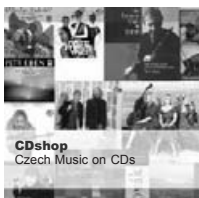
Czech Music Quarterly
quarterly magazine in English

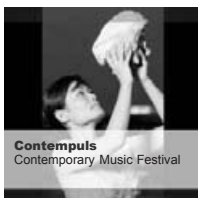
Muzikontakt
Czech Music Directory

Anthology of Czech Music
Texts, music samples, pictures

CDshop
Czech Music on CDs

Contempuls
Contemporary Music Festival

about us																																									
documentation	publications and sale																																								
event calendar	programs of festivals																																								
<< January 2010 >>	concert venues																																								
<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr><tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td></td></tr><tr><td>11</td><td>12</td><td>13</td><td>14</td><td>15</td><td>16</td><td>17</td><td></td></tr><tr><td>18</td><td>19</td><td>20</td><td>21</td><td>22</td><td>23</td><td>24</td><td></td></tr><tr><td>25</td><td>26</td><td>27</td><td>28</td><td>29</td><td>30</td><td>31</td><td></td></tr></table>						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		11	12	13	14	15	16	17		18	19	20	21	22	23	24		25	26	27	28	29	30	31		jazz clubs
					1	2	3																																		
4	5	6	7	8	9	10																																			
11	12	13	14	15	16	17																																			
18	19	20	21	22	23	24																																			
25	26	27	28	29	30	31																																			
database of compositions	composers																																								
contempuls festival	competitions and courses																																								
music directory	Contact																																								
music links	Czech Music Info, Centre Besední 3, 118 00 Praha 1 phone: +420 257 317 424 e-mail: his@vol.cz																																								

Nearest concerts

18.1.2010 19:30 Komorní cyklus PKF / Salon Philharmonia, Prague

News

A new issue of Czech Music Quarterly

is just out. Among others it brings and in the Czech Republic, articles on Kar

CD samplers

Offer of promotion CDs with Czech co

Ivan Polednak, Musicologist and

We regret to announce that Monday, musicologist, publicist and teacher Ivan music psychology, aesthetics, theory and the Department of Musicology FF UP, Olomouc, and Charles University in Prague a.o.; he also contributed significantly to the several volumes of the Encyclopedia of Jazz and Modern Popular Music. In 2004 he published a comprehensive biography on Czech contemporary composer Jan Klusak. Last farewell to be held on Wednesday 14 October 2009 (11.00) in the great ceremonial hall of the crematorium in Prague-Strašnice.

Bohuslav Martinů Revisited 2009

International anniversary project under the auspices of the Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic Mr. Karel Schwarzenberg. Honorary Board: Gabriela Beňáková, Zuzana Růžicková, Josef Suk. Further information here

visit our new website **www.musica.cz**

Czech Music Quarterly – Archive
Muzikontakt – Czech Music Directory
Anthology of Czech Music – texts,
music samples, pictures
Documentation
Event calendar www.dokoncertu.cz
CD shop

Contempuls 5

Pražský festival soudobé hudby
Prague Contemporary Music Festival

6/11
9/11
16/11
23/11——2012

Pořádá:
Hudební informační středisko, o.p.s.
Besední 3, 118 00 Praha 1
tel.: +420 257 312 422
www.musica.cz
info@contempuls.cz

Miroslav Pudlák – ředitel
Petr Bakla – dramaturg
Michaela Schönbeková – produkce

Další spolupracovníci: Lenka Hradilková, Klára Vyhnánková, Bohuš Získal

Programová brožura: Petr Bakla
Grafický design festivalu: Ditta Jiříčková

Autoři fotografií: Karel Šuster (*str. 8, 29*), Dieter Brasch (*str. 10*),
Matthias Koechling (*str. 20 nahoře*), Gerlinde Hipfl (*str. 23 nahoře*),
Andreas Sterzing (*str. 23 dole*), Gary Soskin (*str. 24*), Siegrid Ablinger (*str. 25*),
Jana Steinecker (*str. 27*). Ostatní archiv skladatelů.

www.contempuls.cz

ŽIVĚ

2012/2013 v kině Bio Oko

2012

- 23/10 **LABUTÍ JEZERO**
| ŽIVĚ | ROH v Londýně | balet
- 27/10 **QUEEN Hungarian Rhapsody**
LIVE IN BUDAPEST '86
| záznam koncertu | Budapešť
- 2/11 **LED ZEPPELIN**
LIVE IN LONDON 2007 - CELEBRATION DAY
| záznam koncertu | Londýn
- 11/11 **AIDA**
| záznam | La Scala
- 7/12 **LOHENGRIN**
| ŽIVĚ | La Scala
- 13/12 **CARMEN**
| ŽIVĚ | Pařížská opera
- 18/12 **DON QUIJOTE**
| ŽIVĚ | Pařížská opera | balet

www.izive.net

BIOOKO

TEATRO ALLA SCALA

ROYAL
OPERA
HOUSE

MORE2SCREEN

2013

- 15/1 **BOHÉMA**
| záznam z 10. 1. 2013 | ROH v Londýně
- 27/1 **LA TRAVIATA**
| záznam | La Scala
- únor / **NABUCCO**
bude
upřesněno | ŽIVĚ | La Scala
- 20/2 **EVŽEN ONĚGIN**
| ŽIVĚ | ROH v Londýně
- 12/3 **FALSTAFF**
| ŽIVĚ | Pařížská opera
- 28/3 **ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ**
| ŽIVĚ | ROH v Londýně | balet
- 18/4 **MAHLEROVA SYMFONIE Č. 3**
| ŽIVĚ | Pařížská opera | balet
- 22/4 **PERNÍKOVÁ CHALOUPKA**
| ŽIVĚ | Pařížská opera
- 29/4 **NABUCCO**
| záznam z 25. 4. 2013 | ROH v Londýně
- 13/5 **LA GIOCONDA**
| ŽIVĚ | Pařížská opera
- 27/5 **JEZERNÍ PANÍ**
| ŽIVĚ | ROH v Londýně
- 24/6 **GLORIANA**
| ŽIVĚ | ROH v Londýně
- 28/7 **SYLFIDA**
| záznam | Pařížská opera | balet

6/11/2012

Steffen Schleiermacher (D)

John Cage: *Music of Changes*

Talea Ensemble (USA)

Gee, Hodge, Mincek, Neuwirth, Wubbels

9/11/2012*)

Harris/Vandewalle (USA/Belgie)

Morton Feldman: *For John Cage*

16/11/2012

MoEns (CZ)

H. M. Górecki: *Lerchenmusik*

Ensemble Mosaik (D)

Parra, Poppe, Riehm, Streich

23/11/2012

Gareth Davis (UK)

The Standards Project

A NAP (SK)

Graham, Mrkvička, Steinecker

Gareth Davis & Machinefabriek (NL)

La Fabrika, Komunardů 30, Praha 7

*) Kostel sv. Vavřince, Hellichova 18, Praha 1

Festival pořádá Hudební informační středisko, o.p.s.,

za podpory Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR, Magistrátu hl. města Prahy, Česko-německého fondu budoucnosti, Velvyslanectví USA a dalších partnerů

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

GOETHE-INSTITUT
PRAG

czech music quarterly

předprodej vstupenek: TICKETSTREAM

Festival se koná pod záštitou primátora hl. m. Prahy doc. MUDr. Bohuslava Svobody, ČSc.